

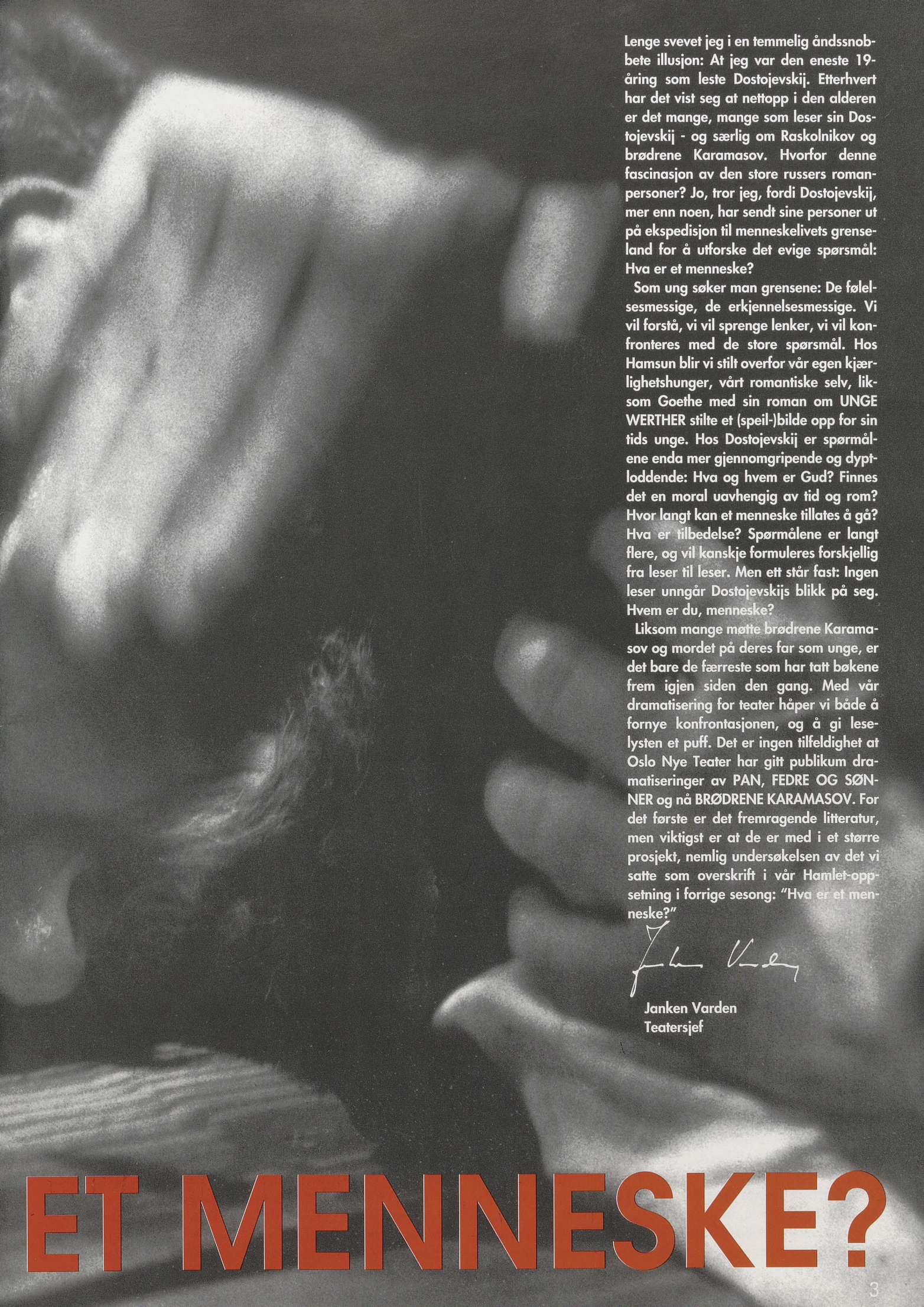
BRØDRENE KARAMASOV

BRØDRENE KARAMASOV

av Fjodor Dostojevskij
Dramatisert av Tormod Skagestad
Utgitt av Oslo Nye Teater A/S
Teatersjef: Janken Varden
Programredaksjon: Erik Årslund,
Bjørn Sæter, Per Olav A. Austdahl
Ansvarlig utgiver: Janken Varden
Grafisk formgiver: Per Olav A. Austdahl
Foto: William Mikkelsen
Trykk: Enersens Trykkeri as
Program kr. 30,-
Oslo Nye Teater A/S,
Rosenkratz gate 10. 0150 Oslo.
Telefoner: 22 42 90 75.
Billetter: 22 42 11 88.
Grønn linje: 810 33 133

HVA ER

Lenge svevet jeg i en temmelig åndssnob-
bete illusjon: At jeg var den eneste 19-
åring som leste Dostojevskij. Etterhvert
har det vist seg at nettopp i den alderen
er det mange, mange som leser sin Dos-
tojevskij - og særlig om Raskolnikov og
brødrene Karamasov. Hvorfor denne
fascinasjon av den store russers roman-
personer? Jo, tror jeg, fordi Dostojevskij,
mer enn noen, har sendt sine personer ut
på ekspedisjon til menneskelivets grense-
land for å utforske det evige spørsmål:
Hva er et menneske?

Som ung søker man grensene: De følel-
sesmessige, de erkjennelsesmessige. Vi
vil forstå, vi vil sprengte lenker, vi vil kon-
fronteres med de store spørsmål. Hos
Hamsun blir vi stilt overfor vår egen kjær-
lighetshunger, vårt romantiske selv, lik-
som Goethe med sin roman om UNGE
WERTHER stilte et (speil-)bilde opp for sin
tids unge. Hos Dostojevskij er spørsmål-
ene enda mer gjennomgripende og dypt-
loddende: Hva og hvem er Gud? Finnes
det en moral uavhengig av tid og rom?
Hvor langt kan et menneske tillates å gå?
Hva er tilbedelse? Spørsmålene er langt
flere, og vil kanskje formuleres forskjellig
fra leser til leser. Men ett står fast: Ingen
leser unngår Dostojevskijs blikk på seg.
Hvem er du, menneske?

Liksom mange møtte brødrene Karama-
sov og mordet på deres far som unge, er
det bare de færreste som har tatt bøkene
frem igjen siden den gang. Med vår
dramatisering for teater håper vi både å
fornye konfrontasjonen, og å gi lese-
lysten et puff. Det er ingen tilfeldighet at
Oslo Nye Teater har gitt publikum dra-
matiseringer av PAN, FEDRE OG SØN-
NER og nå BRØDRENE KARAMASOV. For
det første er det fremragende litteratur,
men viktigst er at de er med i et større
prosjekt, nemlig undersøkelsen av det vi
satte som overskrift i vår Hamlet-opp-
setning i forrige sesong: "Hva er et men-
neske?"

Janken Varden
Teatersjef

ET MENNESKE?

I flere år har Tormod Skagestad levd med Dostojevskijs hovedverk i tankene såvel som i bagasjen. Om sommeren på hytta som ligger på Onsøy i Østfold, vinterstid i behagelig klima på Costa Blanca - den hvite spanske kysten, eller hjemme i Oslo. Den russiske romanforfatterens evige spørsmål om menneskets vesen, om Guds eksistens, om forbrytelse og straff, skyld og soning; om moralens grunnalg og lidelsens mening - de har ikke sluppet taket i teatermannen som etter en mannsalder som sjef ved Det Norske Teatret, har konsentret seg om å dramatisere og sette i scene egne og andres verker.

Første arbeid med Dostojevskij var RASKOLNIKOV, en serie på tolv episoder for Radioteatret. Raskolnikov ga mersmak, og neste prosjekt ble BRØDRENE KARAMASOV som skuespill. Det var ikke noe lite mål han hadde satt seg: Å overføre den tre bind sterke omfattende romanen til en teateropplevelse. Mange ville forsverge at det er mulig.

- Jeg har prøvd å bruke stoffet maksimalt, men samtidig med stor pietet, sier Skagestad.

Det var kanskje heller ikke selvsagt at han skulle sende det ferdige manuset til hovedstadens tradisjonelle lystspillscene, Oslo Nye Teater. Men slik ble det. Teatersjef Janken Varden har signalisert at klassikerne er en av teatrets grunnpilarer, og har bevist det - ikke minst med sine Shakespeare-oppsætninger, som i siste sesong med HAMLET. At Skagestad også har satt opp sin egen dramatisering av Hamsuns PAN på Cetralteatret, borget for fortsatt godt samarbeid.

- Hvorfor bruke så mange år på Dostojevskij?

- Jeg har selvsagt ikke bare jobbet med "Karamasov" i

disse årene. Det er bare et av flere prosjekter som har opptatt meg. Og kanskje har det vært nødvendig at arbeidet har tatt så lang tid, for å utvinne den rette "ekstrakten". Dostojevskijs stil er ordrik og like rik på detaljer som livet selv, romanen flyter frem som en mektig flod. Dette er stoff som gjør motstand, og det ligger store utfordringer i det. Her er paralelle historier, sidemotiver og stans på veien, slik romaner gjerne var dengang man hadde bedre tid, både til å lese og skrive. Samtidig operer forfatteren med så klare, dramatiske rollefigurer at de formelig roper på å bli legemliggjort! Sammennsatte, levende og menneskelige, tegnet med klare konturer og med en mesters penn.

ROLLEFIGURER

Først den forfyllede, griske levemannen Fjodor Pavlovitsj Karamasov, grådig på penger og kvinner, men blottet for kjærlighet til sine sønner. En autoritær, rå og ond person, en erke-russer, slik Dostojevskij ser ham. At han blir offer for et fadermord, kan nok bli forstått - om ikke tilgitt. Men hvem er den skyldige? Den primitive svermeren Dimitrij, en ekstatiker og livsnyter som likner faren et stykke på vei, men er helt uten hans ondskap? Eller den intellektuelle Ivan, tvileren som sier at "når Gud er død, er alt tillatt"? Den fromme klosternovisen Aljosja er på sin side nesten overjordisk god, og finnes det kanskje en fjerde bror Karamasov?

- Hvordan kan en hundre år gammel mordgåte være spennende i dag? Avsløringen kom jo i 1880?

- Jeg tror faktisk ikke det er så mange i dag som har lest Dostojevskijs triologi, som er enormt svær. Derfor skal morderen heller ikke røpes her. BRØDRENE KARAMASOV er en thriller, en spennende

kriminalhistorie, der tilhøreren trekkes med i handlingen for å finne ut hvordan det skal ende. Men spenningen gjelder likevel først og fremst de dybdepsykologiske sidene i personskildringen. Den som bli dømt er kanskje ikke den skyldige. Et sentralt motiv hos Dostojevskij er om soning og lidelse har noen verdi i seg selv.

Hans eksistensielle spørsmål er evig aktuelle. Dessuten er det spennende å sette Dostojevskijs ord inn i dagens situasjon i Russland. Han var ingen godkjent forfatter under kommunismen, men nå, når ideologiene ligger døde, blomstrer det opp en ny interesse for det genuint russiske og metafysiske, som Dostojevskij representerte. Russerne søker igjen orden i kaos, noe å tro på. Og ikke bare russerne, men vår tids mennesker generelt.

TALERØR

- Hvem av brødrene er Dostojevskij's talerør i stykket?

- Jeg vil si alle tre, hver på sitt vis. Og i tillegg den fromme munken, Fader Sosima - Aljosjas læremester. Dostojevskij var jo opptatt av de eksistensielle spørsmål - om en mening med tilværelsen, om det finnes en Gud, om det godes kamp mot det onde. I en dramatisk konflikt lar han alle argumenter komme frem, uten at han selv gir noe svar. Kanskje er Ivan med sin leting og sitt tvivsyn den som klarest uttrykker forfatterens egne livsproblemer. Som ung var han revolusjonær og anti-religiøs, og han havnet i fengsel for sine meninger. Når han endte som religiøs mann, hadde det kostet ham mye kamp og tvil. Hans romaner bærer da også bud om levd liv.

- Hvilke grep har du måttet gjøre for å overføre romanen til scenen?

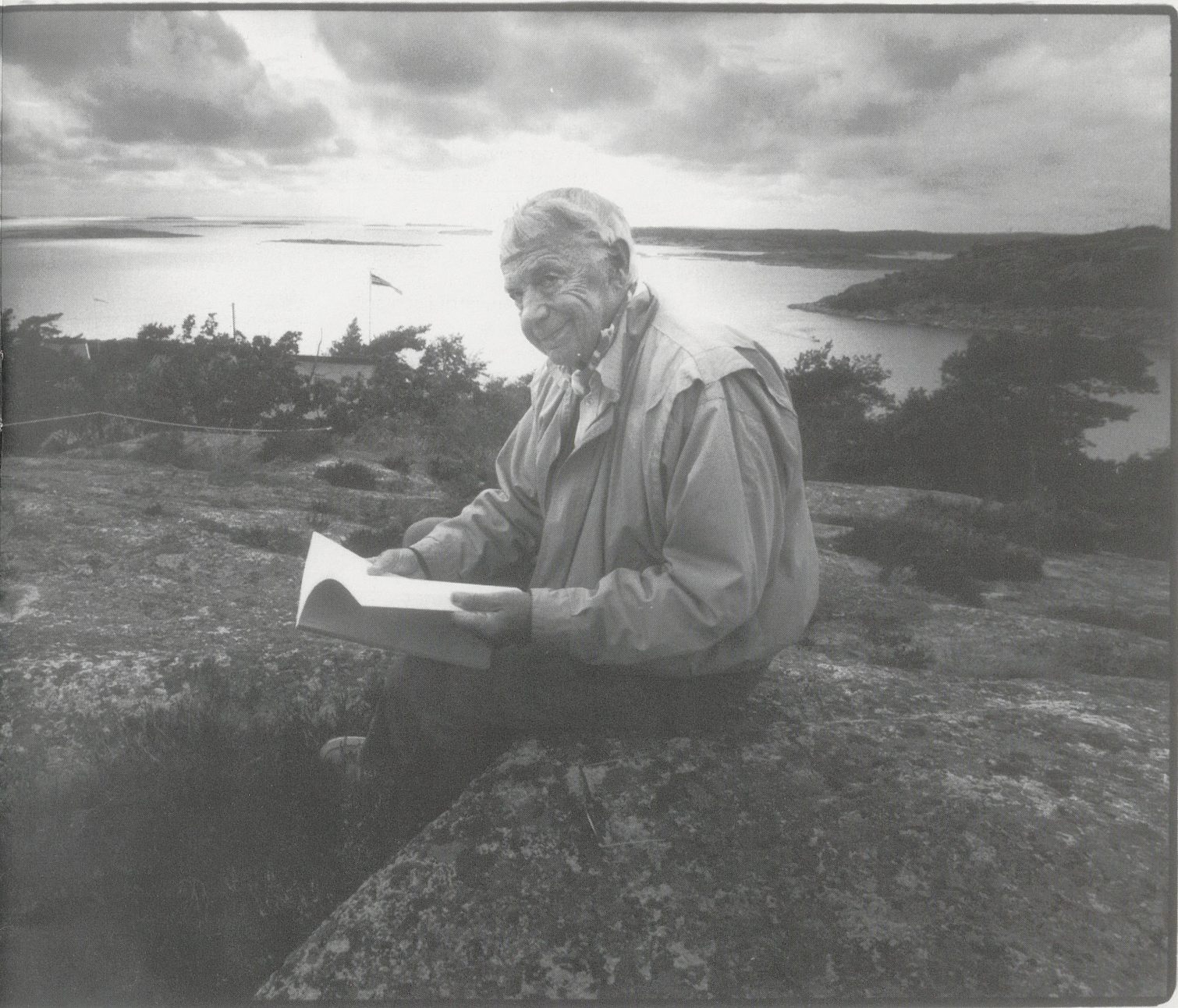
Det har vært helt nødvendig å konsentrere og skjære

T O R M O D Å R M

bort, bl.a. sidemotivet om Aljosja og kapteinsfamilien, og legenden om Storinkvisitoren - også kalt Dostojevskijs trosbekjennelse. Deler av den er likevel lagt inn i stykket, i Ivans samtale med broren Aljosja, der han, skuffet over verdens elendighet, tar et oppgjør med Gud, og "trekker inngangsbilletten tilbake".

Det dramatiske grepet består i fortetning av stoffet og delvis omstokking av sce-

O D S K A G E S T A D ED DOSTOJEVSKIJ

av Toril Grande

ner. Der romanen dveler, tar sidesprang, og tillater leseren å legge boka fra seg, må dramaet drives stadig fremover, uten stans. Stoffet skal leve på scenen!

GALT MOT KLASSIKERENE?

- Noen mener det er helligbrøde å dramatisere verdenshistoriens klassiske romaner?

- Som teatermann kan jeg naturligvis ikke være enig i det. Generelt vil jeg hevde

at en vellykket dramatisering skaper ny interesse for klassikerne. Det opplevde vi på Det Norske Teatret med oppføringene av mine dramatiseringer av Sigrid Undsets **KRISTIN LAVRANSDATTER** og Olav Duuns **ETTERMÆLE**: Dette førte til nyttinger av verkene.

Jeg håper at også dobbeltforestillingen om **BRØDRENE KARAMASOV** vil føre flere lesere til originalen, sier Tor-mod Skagestad, som er slått

over paralleller mellom den store russiske forfatteren og våre hjemlig diktere Knut Hamsun og Arne Garborg.

- Det er mye Raskolnikov i **SULT**, og problematikke i Garborgs **DEN BORTKOMNNE FADEREN** har klare likheter med **BRØDRENE KARAMASOV**. Det har vært givende å jobbe med Garborg og Dostojevskij samtidig, sier teaterhøvdingen som nettopp har dramatisert og satt opp sin dramati-

sering av **DEN BORTKOMNNE FADEREN** på Sogn og Fjordane Teater. Stykket er klart for gjestespill i Bergen i november, på Den Nationale Scene.

Vanligvis setter Skagestad selv opp sine dramatiseringer og egne skuespill. Denne gangen sitter Bjørn Sæter i registolen.

- Det har vært interessant og en stor glede å se hvordan han får stoffet til å leve på scenen, sier Skagestad.

FRA ROMAN TIL TEATER

AV BJØRN SÆTER - REGISSØR

Det er to prinsipielle forskjeller mellom romanen og teatret som kunstnerisk medium:

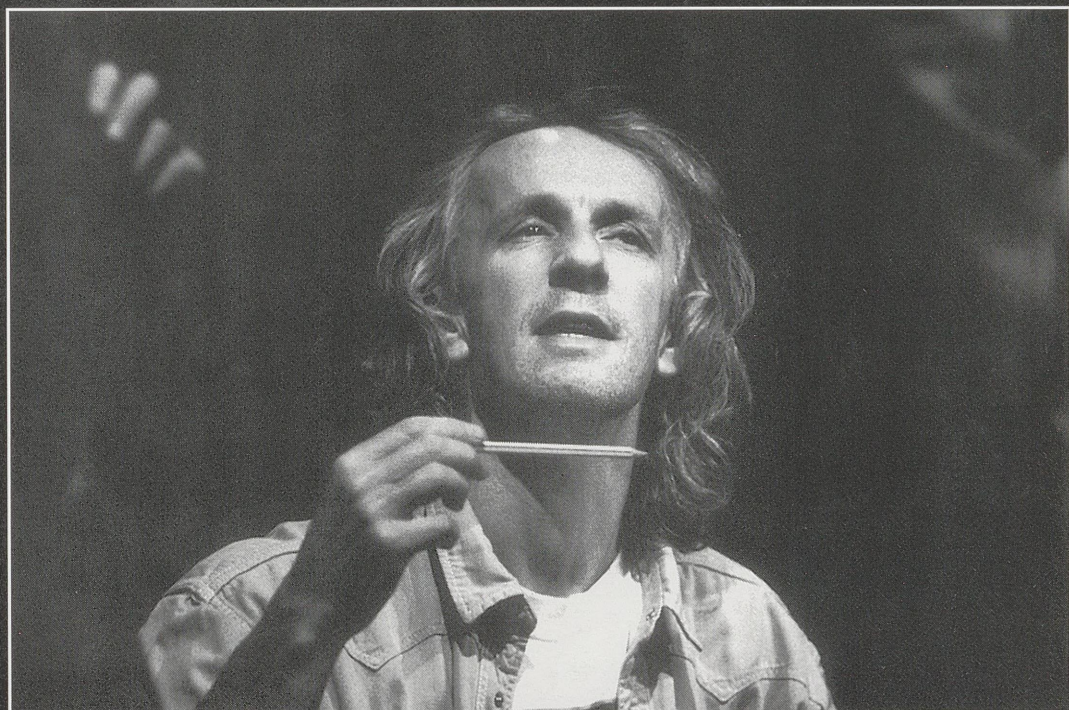
- Romanen forteller både hva figurene sier og tenker, mens den overlater til leseren å være medskaper i forhold til det visuelle bildet handlingen foregår i. Teatret er en visuell kunstart der det figurene sier kommer til uttrykk, mens det overlates til publikum å være medska-

ner om hvordan de forskjellige rollefigurene skal tolkes. De færreste av de jeg har diskutert med mener det samme som de andre, eller det samme som jeg. Uenigheten kan til tider være stor. Vi har alle lest den samme romanen, men ingen av oss kan gjøre krav på noen autorisert tolkning. Ingen har rett, og ingen tar feil.

Professor Geir Kjetsaa

me ordene vekke nye tanker, forskjellige assosiasjoner og andre bilder. Publikums egne tolkninger blir utfordret av teatrets, og fører forhåpentlig til en kreativ diskusjon omkring Dostojevskijs budskap. Det viktigste er at vi er åpne for å oppleve noe!

Dostojevskij stiller selv mange spørsmål og gir få svar. På samme måte er ikke

pende i forhold til hva de tenker.

- I en roman kan man alltid bla tilbake og lese om igjen avsnitt og kapitler, hvis det er noe man har glemt, eller ikke helt forstår. Teatret er øyeblikkets kunst, uten muligheter for tilbakespuling.

Hvordan er det da mulig å oppføre BRØDRENE KARAMASOV som teater? Og er det i det hele tatt forsvarlig når en dramatisering er nødt til å utelate store deler av dette mektige stoffet?

Det er opp til hver enkelt av oss å svare på disse spørsmålene, på samme måte som det er opp til hver enkelt av oss å tolke romanen.

I løpet av den tiden jeg har arbeidet med BRØDRENE KARAMASOV har jeg stadig kommet opp i diskusjo-

påpeker i sin artikkel at "Legenden om Storinkvisitoren" er sentral i romanen. Den er ikke med i Skagestads dramatisering, men kunstnerisk sett har Skagestad tatt vare på de tankene legenden representerer gjennom å gjøre dem til lvans egne refleksjoner. En dramatiser er nødt til å gjøre noen valg - gjennom utelatelser, fortetninger og omarbeidelser - og så kan vi andre diskutere så fillene fyker om disse valgene er riktige eller ei.

Det skrevne ord, romanen, vekker altså tanker, assosiasjoner og bilder hos leseren. Teatret gir en annen opplevelse. Utvalgt av en dramatiser, bearbeidet av en regissør og uttrykt av en skuespiller innenfor oppsetningens visuelle ramme, kan de sam-

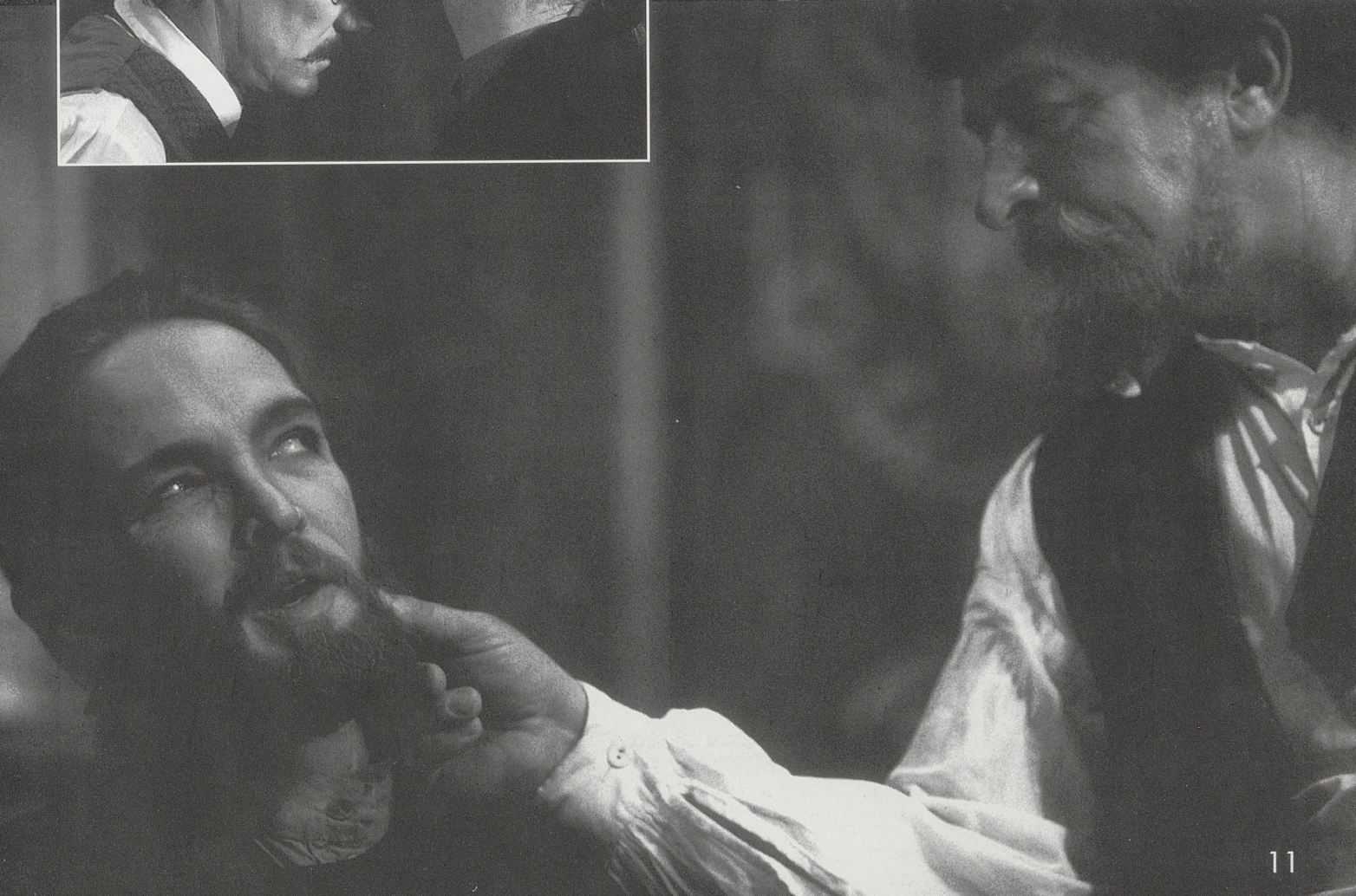
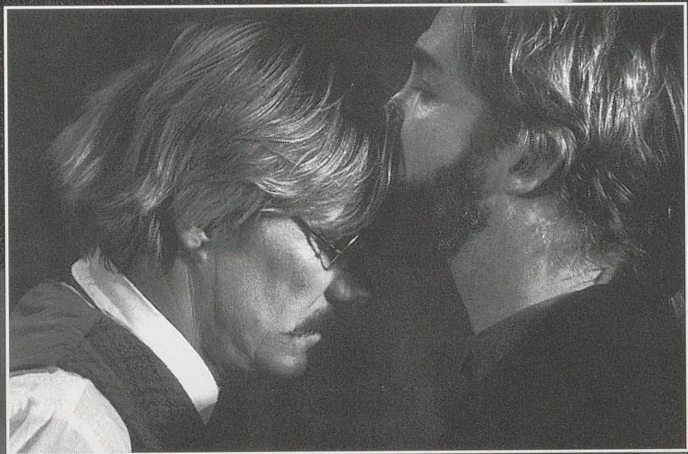
teatrets mål å tenke for publikum, men å få publikum til å tenke selv!

Slik som kunstnere velger forskjellige media å uttrykke seg gjennom, velger publikum forskjellige media i sitt møte med kunsten. Ikke alle leser BRØDRENE KARAMASOV. Noen av disse vil forhåpentlig se forestillingen, og på den måten stifte bekjentskap med dette rike verket. Eller for å benytte det samme sitatet som Dostojevskij åpner sin roman med:

Uten at hvetekornet faller til jorden og dør, blir det bare det ene korn, men hvis det dør, bærer det megen frukt.

Jeg ønsker dere alle en god teateropplevelse!

BRØDRENE KARAMASOV ble skrevet i 1879-1880 og regnes gjerne som Dostojevskijs hovedverk. Romanen kan betraktes som en syntese av de tanker som dikteren ga uttrykk for i sine "store" romaner fra 1860- og 1870-tallet. Resultatet er blitt et mesterverk i verdenslitteraturen.

I det ytre står vi overfor en detektivroman om penger, sex og vold. Men Dostojevskij borer dypere: Hvordan skal vi forene forestillingen om en himmelsk far med all den lidelse vi møter i verden? Kan en ond og ukjærlig far gjøre krav på sine barns kjærlighet?

Nei, mener følelsesmennesket Dimitrij, og ønsker død over sin far. Det samme gjør tankemennesket Ivan. Med sin påstand - eller er det et spørsmål? - "når Gud er død, er alt tillatt", legitimerer han halvbroren Smerdjakovs "håndlanger"-gjerning. Klosternovisen Aljosja forferdes over det drama som utspilles i hjemmet. Kanskje Gud likevel ikke er til? For hvis det finnes en god og kjærlig Gud - hvordan kan Han da tillate alt det onde som skjer i verden?

mener at det er opp til leserne å trekke slutninger. Snarere skriver han for dem som vil vite hva det er verdt å tenke over. Her ligger også livskraften i hans bøker. Svar og løsninger blir lett foreledede, mens de dypeste spørsmål alltid vil bevare sin aktualitet.

Blant disse spørsmålene er problemet om Guds eksistens og meningen med Hans skaperverk, hovedmotivet i BRØDRENE KARAMASOV.

Ivans argument mot Guds verdensordning er lidelsene, barns lidelser. I samtalen med Aljosja kommer han med en lang rekke skildringer av hvordan uskyldige barn er blitt utsatt for de voksnes grusomme behandling, hvordan de er blitt revet i stykker av jakthunder, spiddet på bajonetter i sine mødres påsyn. Hva er hensikten med disse lidelsene? At det en gang skal oppstå en "evig harmoni" i verden? Hvis oppfyllelsen av Guds universelle plan er betinget av uskyldige barns lidelser, vil Ivan heller gi avkall på det evige liv:

"Det koster for mye å få adgang til den evige harmonis verden. Vi har ikke råd til

merkelige skriftstykket for studentene i St. Petersburg, gjorde han kort rede for meningen med "Poemet":

"En ateist som lider ved sin vantro, skriver en pinefull stund et besynderlig, fantastisk poem, hvor han skildrer Kristus i samtale med en av de fremste katolske prester - Storinkvisitoren. Når poemets forfatter lider så strekt, skyldes det at han i denne presten ser en sann og ekte Kristi tjener, selv om han har en katolsk verdensanskuelse som klart har fjernet seg fra den gamle apostoliske rettroenhet. Egentlig er Storinkvisitoren selv ateist. Det hele må forstås slik at hvis troen på Kristus forvanskes og forenes med denne verdens målsettinger, så går også kristendommens mening tapt. Forstanden vil da henfalle til vantro, og i stedet for Kristi store ideal vil bare et nytt Babels tårn bli reist. Mens kristendommen har hatt et opphøyet syn på menneskeheten, vil menneskeheten da bare bli betraktet som en hjord, og under skinn av sosial kjærlighet vil det da bare oppstå en åpenbar forakt for menneskeheten."

Legenden kan betraktes

Dostojevskij var fullt klar over oppgavens vanskelighet. "Jeg hadde den plan å gi et svar på denne fornektede side av mitt verk i Sjette bok med tittelen "En russisk munk" skriver han i et brev. "Nå er jeg redd for at dette svaret ikke skal bli tilstrekkelig, så meget mer som det jo ikke kommer som en direkte gjendrivelse punkt for punkt av de innvendinger som fremsettes i "Storinkvisitoren", men bare som et indirekte svar. Det fremtrer som en verdensanskuelse som er stikk i strid med disse påstander, men nettopp ikke punkt for punkt, men som et kunstnerisk blide."

Det er bare ved å elske livet at mennesket kan fatte livets mening, lyder dikterens svar. Vi må åpne oss for livet og la det tale til oss. Om denne kjærlighetens vei sier Sosima i sin belæring:

"Dere skal elske Guds skapning, både hele Hans verden og hvert lite sandkon. Hvert lite blad, hver solstråle skal dere elske, elsk dyrene, elsk plantene, elsk hver ting. For hvis du elsker hver ting, skal du også nå frem til Guds mysterium i tingene. Og har du først

BRØDRENE KARAMASOV

EN PRESENTASJON

A V G E I R K J E T S A A

Når vi så ofte har vanskelig for å komme frem til klare konklusjoner ved lesningen av BRØDRENE KARAMASOV, skyldes det sikkert at Dostojevskij selv var en tviler. Visst var han en kristen forfatter, men hans kristendom var på ingen måte konfliktløs: "Min tro er gått gjennom tvilens store skjærsild."

Dostojevskij frembyr da heller ikke noe endelig svar på de spørsmål han stiller. Dels fordi han ikke kan gi noe svar, dels fordi han

å betale så høye inngangspenger. Følgelig vil jeg snarest mulig levere inngangsbilletten tilbake. Det er simpelthen en ærlig manns plikt. Derfor gjør jeg det også. Jeg fornekter ikke Gud, Aljosja. Jeg viser ham full respekt. Jeg sender ham billetten tilbake."

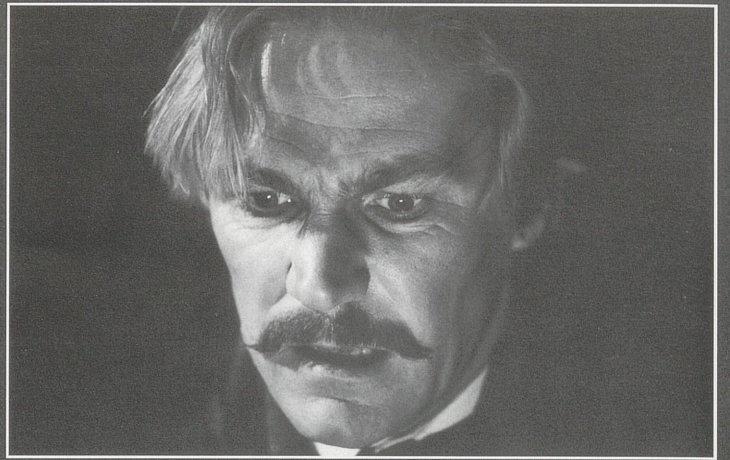
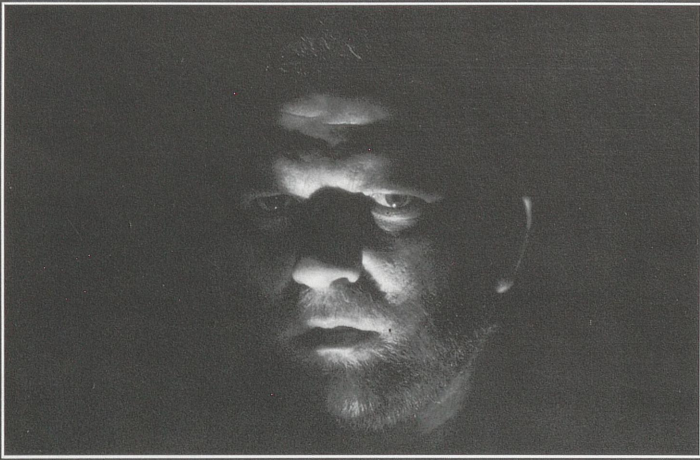
Ivans angrep på verdensordningen når sitt høydepunkt i "Legenden om Storinkvisitoren".

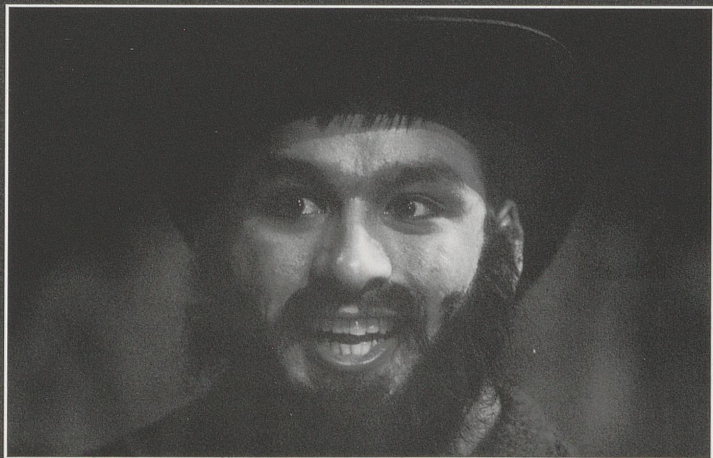
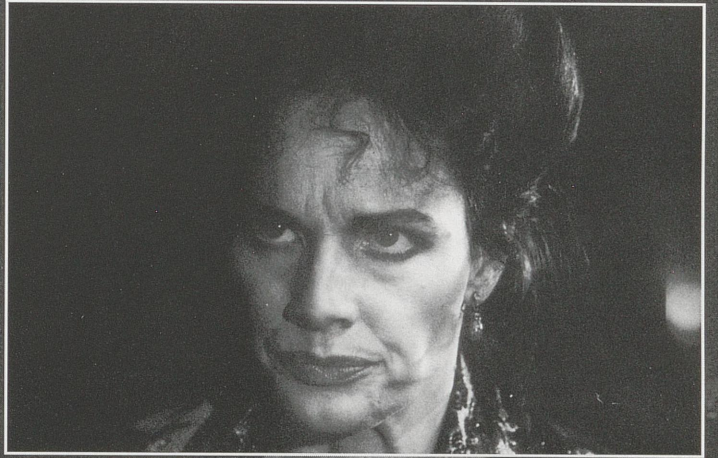
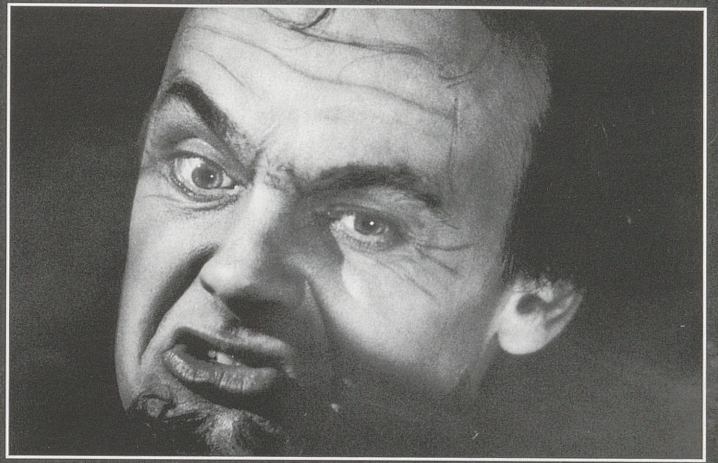
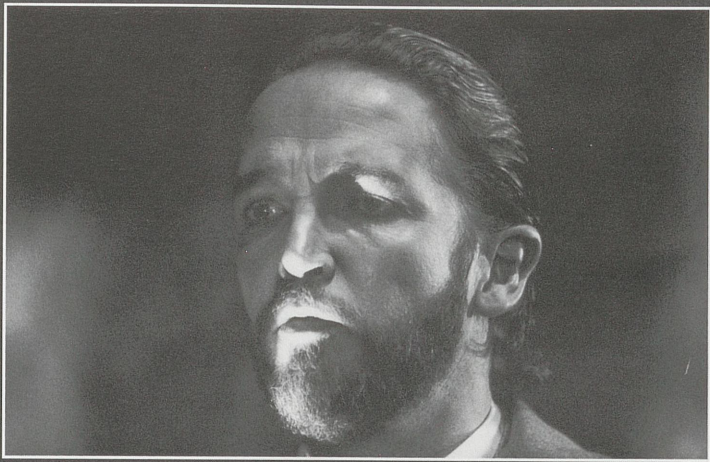
Da Dostojevskij kort tid før sin død skulle lese opp dette

som en proteat mot Kristus hvor Storinkvisitoren opptrer som Ivans visjon av Gud. Slik burde Gud vært om han ville regjere rettferdig: befalende, men vis og kjærlig, medlidende med alle svake menneskekryp som nå endelig er blitt befridd fra frihetens byrder.

For å svare Storinkvisitoren trengte Dostojevskij en ny dimensjon. Han fant den i en skikkelse som er helt forskjellig fra Storinkvisitoren: den fromme munken Sosima.

nådd frem til dette mysterium, vil du mer og mer lære det å kjenne. Og til slutt vil ditt sinn åpne seg for en altomfattende kjærlighet... Brødre, kjærligheten er vår beste lærer, men den kommer ikke til oss av seg selv, den er dyrekjøpt; det kreves ofte et hardt og mangeårig arbeid før et menneske når så langt at det er i stand til å elske, ikke bare for et øyeblikk, men for alltid."

DE ANSVALLIGE BAK SCENEN

Bak en forestilling som **BRØDRENE KARAMASOV** ligger det et stort arbeid for å komme i havn. Midt i den hektiske innspurten har de ansvarlige for kveldens forestilling svart på noen likegyldige spørsmål, og gitt høyst forskjellige svar:

B J Ø R N S Æ T E R R e g i s s ø r

Viktigste produksjoner de siste årene?

På Oslo Nye teater har jeg gjort følgende:

1989: KOMEDIEMORDENE
AV 1940

1989+1990 : RONJA
RØVERDATTER

1990: M. BUTTERFLY

1991: DAMEN I SORT

1991: 1001 NATT (Regi
sammen med Janke
Varden)

1991: ANDRE FOLKS
PENGER

1992: EN SPORVOGN TIL
BEGJÆR

1992: PANIKK PÅ
ITALIENSK

Fremtidige oppgaver?
Neste oppgave er **UTLENDINGEN** på Trøndelag Teater.

Hva har vært den største utfordringen i arbeidet med **BRØDRENE KARAMASOV**?
Den største utfordringen er tredelt:

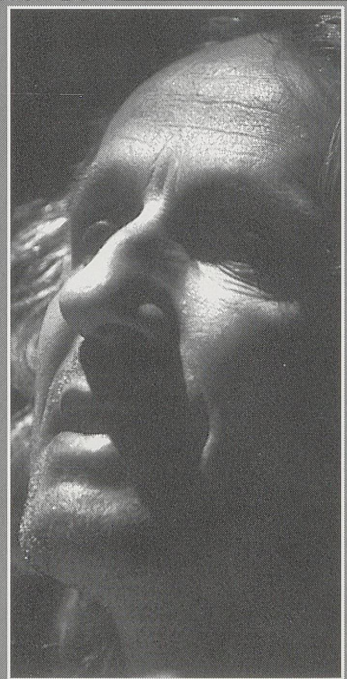
A. Å overkomme min egen ærefrykt for stoffet

B. Å lage en forestilling som i seg selv har kvaliteter nok til å vekke publikums interesse gjennom seks timer.

C. Å administrere prøvetiden, både kunstnerisk og teknisk, slik at alle brikkene forhåpentlig faller på plass til premieren.

Hva har du satt størst pris på med denne oppgaven?

Å få lov til å arbeide med et så rikt stoff, sammen med dyktige medarbeidere er en glede som blir få forunt. Alle, fra dramatiker, skuespiller og scenograf til syere, snekkere og scenearbeidere har stått på langt utover det man kan forvente, for at dette kjempeløftet skal komme i havn. Det har også vært fantastisk med all den velvillighet vi har møtt hos folk utenfor teatret. I så måte vil jeg rette en spesiell takk til Den Russiske Ambassade, professor Geir Kjetsaa, Fader Johannes og fader Serafim.

PER OLAV A. AUSTDAHL

Scenograf

Viktigste produksjoner de siste årene?

På Oslo Nye Teater har jeg stort sett arbeidet sammen med Bjørn Sæter. Jeg henviser derfor til hans liste, i tillegg har jeg også gjort scenografien til EN MIDSOMMERNATTSDRØM.

Hva har vært den største utfordringen i arbeidet med BRØDRENE KARAMASOV?

Det har vært, i samarbeid med Bjørn Sæter, å gi Karamasov et formspråk som gir forestillingen den atmosfæren jeg ønsker, og som legger opp til en dynamisk spillestil. I dette ligger også overgangene mellom scenene, å få disse til å gli uten for mange stopp og lange skift. I en så stor oppsetning blir tid viktig. Et annet tidsproblem som publikum ikke merker er den knappe tiden mellom barneforestillingen Huset i Skogen og BRØDRENE KARAMASOV. På under en time skal to store dekorasjoner bytte plass. Dette er en tidsstudie og koordinering jeg gjerne skulle sett det private næringsliv konkurrere med oss om. Et formidabelt løft, og en effektivitet av hele teatret jeg virkelig har stor respekt for. Scenografi er også basert mye på lys. Samspillet med lysdesigner Øyvind Wangensteen har også vært en krevende og kreativ prosess. En positiv innstilling fra skuespillerne har vært avgjørende for å få til denne scenografien.

JULIE A. CLARK

Maskør

Viktigste produksjoner de siste årene?

PANIKK PÅ ITALIENSK, EN MIDSOMMERNATTSDRØM, PAL JOEY, BOGART OG JEG og JENTA MI, alle på Oslo Nye Teater.

Fremtidige oppgaver?

Musikalen SOMETHING'S AFOOT på hovedscenen, Oslo Nye Teater.

Scenograf Per Olav A. Austdahl diskuterer tekniske problemer med leder for snekkerverkstedet Helge Patiel

Maskør Julie A. Clark tar hånd om Petronella Barkers hårpyrd for anledningen.

Kostymedesigner Grethe Wang sørger for at detaljene er i orden.

Hva har vært den største utfordringen i arbeidet med BRØDRENE KARAMASOV?

Å kunne skape så mange forskjellige typer innenfor en meget begrenset arbeidsperiode.

Hva har du satt mest pris på med denne oppgaven?

Å få oppdage Dostojevskijs fantastiske litteratur på nytt, og samarbeidet med Bjørn Sæter, Grethe Wang og Per Olav A. Austdahl.

GRETHE WANG

Kostymedesigner

Viktigste produksjoner de siste årene?

SYSTUEN, FLAGGERMUSEN, OKLAHOMA, GUYS AND DOLLS, ANYTHING GOES, PAL JOEY, RONJA RØVERDATTER og EN MIDSOMMERNATTSDRØM, alle på Oslo Nye Teater.

Fremtidige oppgaver?

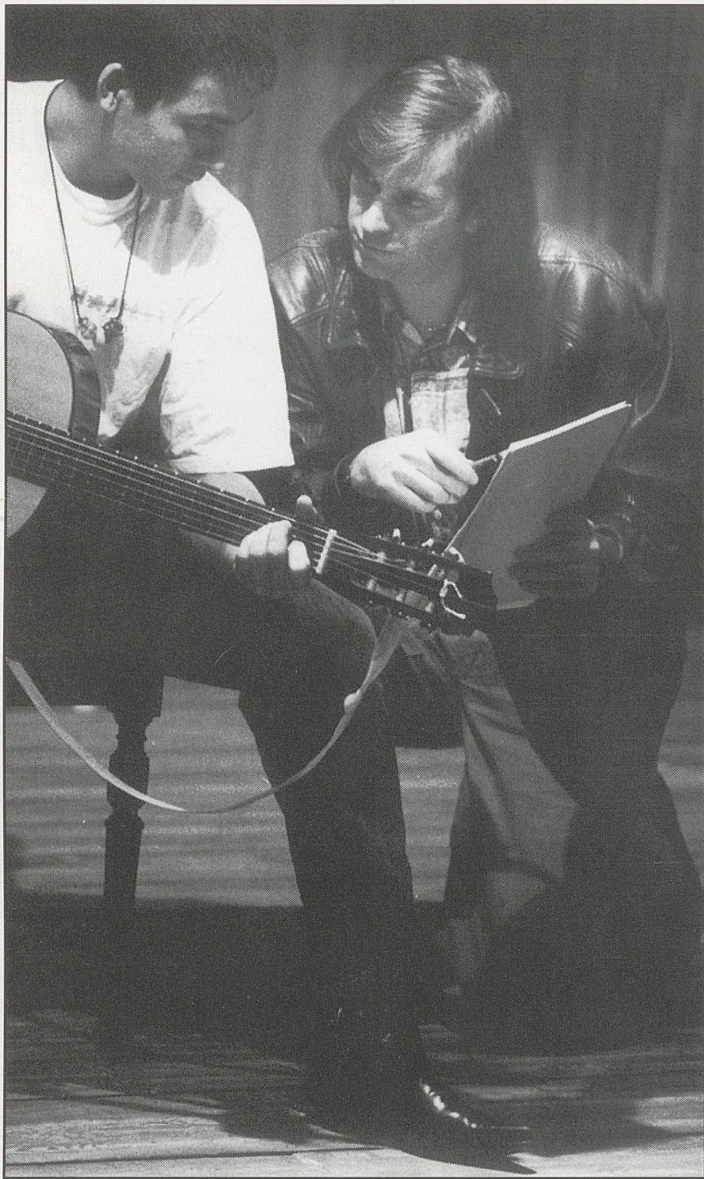
En dypt bevart hemmelighet.

Hva har vært den største utfordringen i arbeidet med BRØDRENE KARAMASOV?

Å finne frem til det ekte russiske på midten av 1800-tallet - munke, politifolk, bønder, byfolk, tjenere og embetsmenn. Klesdrakten var nemlig veldig annerledes enn resten av Europa på den tiden, selv om folk reiste mye og var veldig orientert mot Paris.

Hva har du satt størst pris på med denne oppgaven?

Alle de hjelpsomme menneskene jeg har truffet med kontakter til Russland, og ikke minst å finne et Russisk-ortodoks kloster på Toten. Menneskene der ga meg masse informasjon og inspirasjon. Platon Obukov ved den Russiske Ambassade var også til stor hjelp, ved å oversette tekster fra russiske kostymbøker. Det var utrolig mange spennende detaljer, som jeg aldri hadde funnet ut av på egen hånd uten å bruke et hav av tid.

ÅSMUND FEIDJE

Komponist

Viktigste arbeider de siste årene?

ROMEO OG JULIE, BRENDAN og PARKEN på National Theatret, I SKYGGEN AV ELEKTRA for Lillith og DEN MERKELIGE AFFÆREN MED DR. JEKYLL OG MR. HYDE på Trøndelag Teater. I tillegg de kammermusikalske arbeidene CONTRABBACCHUS PER CONTRABASSO SOLO, 1990 og KORT MØTE FOR KAMMERENSEMBLE, 1991.

Fremtidige oppgaver?

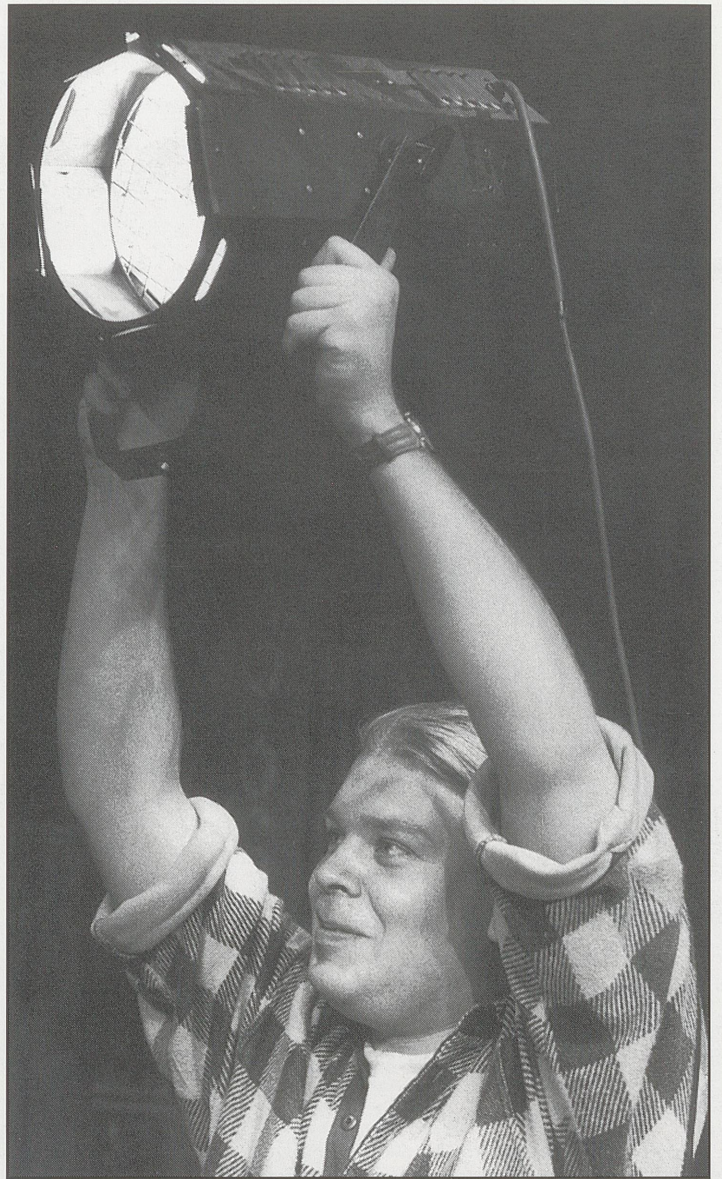
YERMA på Centralteatret, og en helaftens ballett i samarbeid med den franske koreografen Karine Saporta i forbindelse med Collages 20 års-jubileum.

Hva har vært den største utfordringen i arbeidet med BRØDRENE KARAMASOV?

Å få til en musikk som gir en medskapende atmosfære og stemning uten å virke utenpåklisset. Vanskeligheten i så måte ligger i at historien er så lineært fortalt. Her er ingen raske klipp og brudd i tid og handling, det er ofte i slike former at musikken er nødvendig som en del av fortellerteknikken.

Hva har du satt størst pris på med denne oppgaven?

Å gjenoppta samarbeidet med Bjørn Sæter og POA (Per Olav A. Austdahl).

ØYVIND WANGENSTEEN

Lysdesigner

Viktigste produksjoner de siste årene?

1991 DAMEN MED HUNDEN, Black Box
1992 EN SPORVOGN TIL BEGJÆR, Centralteatret
1993 GUTTENE VED SIDEN AV, Centralteatret
1993 Danseforestillingen UTSIKTEN av Jane Hveding, Black Box

Fremtidige oppgaver?

YERMA av Fredrico Garcia Lorca på Centralteatret, Februar 1994, lyssetting i Lillehammer kirke under olympiaden og et danseprosjekt med Jane Hveding sommeren 1994

Hva har vært den største utfordringen i arbeidet med BRØDRENE KARAMASOV?

Det å jobbe med en stor dekorasjon, som på mange måter er basert på lys har utvilsomt vært den største utfordringen. Det at 50% av lyskasterne var opptatt med teatrets andre forestillinger har ikke gjort oppgaven lettere. Jeg har også sett en stor utfordring i det å kunne bidra med, og understreke, de store stemningsvariasjonene i stykket.

Hva har du satt størst pris på med denne oppgaven?

Det at teatret har vist meg tillit og ønsket meg som lysdesigner ved denne storsatsningen, og gleden ved å jobbe med en instruktør og en scenograf som vet å sette pris på lysets muligheter.

FJODOR PAVLOVITSJ KARAMASOV
 DIMITRIJ FJODOROVITSJ KARAMASOV
 IVAN FJODOROVITSJ KARAMASOV
 ALEKSEJ FJODOROVITSJ KARAMASOV (ALJOSJA)
 KATERINA IVANOVNA (KATJA)
 AGRAFENA ALEKSANDROVNA (GRUSJKA)
 SMERDJAKOV
 FADER SOSIMA
 MAKSIMOV
 GRIGORIJ VASILITSJ
 TRIFON BORITSYJ
 FORHØRSDOMMEREN
 STATSADVOKATEN
 RAKITIN
 FADER PAISIJ
 RETTSPREIDENTEN
 PJOTR ALEKSANDROVITSJ MIUSOV
 KALGANOV
 MUSSIALOVITSJ
 FORSVAREREN
 VRUBLEVSKIJ
 FRU KOCHLAKOVA
 FENJA
 GJEST/SERVITRISE, TILHØRER I RETTEN
 GJEST, TILHØRER I RETTEN
 MARJA, TILHØRER I RETTEN, DANSE
 KATERINAS STUEPIKE, GJEST...
 KELNER, MUNK, RETTSVAK
 GJEST, RETTSBETJENT, VAKTM
 POLITIMANN, GJEST, FANGEVOKTER,
 TIMOFEJ, GJEST, POLITIMANN, TILHØRER
 SKRIVEREN, GJEST, MUNK, RETT
 KELNER, MUSIKER, TILHØRER

BRØDRENE

AV FJODOR DOSTOJEVSKIJ

REGI: BJØRN SÆTER

KOSTYMER: GRETHE WANG

LYSDESIG: ØYVIND WANGENSTEEN

SMINKE: JULIE A. CLARK

INSPISIENT: ROGER FOSSUM

PREMIERE 4. NOVEMBER 1993

IVAR NØRVE
INGAR H. GIMLE
PER FRISCH
MORTEN M. RØHRT
INGRID VOLLAN
PETRONELLA BARKER
PER CHR. ELLEFSEN
KNUT M. HANSSON
KNUT M. HANSSON
ERIK ØKSNES
ERIK ØKSNES
FRANK KROG
GARD ØYEN
DUC MAI-THE
DUC MAI-THE
ARNE AAS
ARNE AAS
ANDERS DAHLBERG
JØRGEN LANGHELLE
HANS PETTER MEIRIK
HANS PETTER MEIRIK
KARI-ANN GRØNSUND
KARI-ANN GRØNSUND
INGER HELEN KILSTI
TONE BRATTETEIG
CAMILLA RAMOS
LENA MEIERAN
ERLAND RØBERG
STEPHEN HANSEN
MUNK, RETTSVAKT..... TOR THAMS
I RETTENTORE FRISELL HAGENSEN
SBETJENTKETIL THOMSEN
I RETTEN FRODE REIEN

KARAMASOV

DRAMATISERT AV TORMOD SKAGESTAD

SCENOGRAFI: PER OLAV A. AUSTDAHL

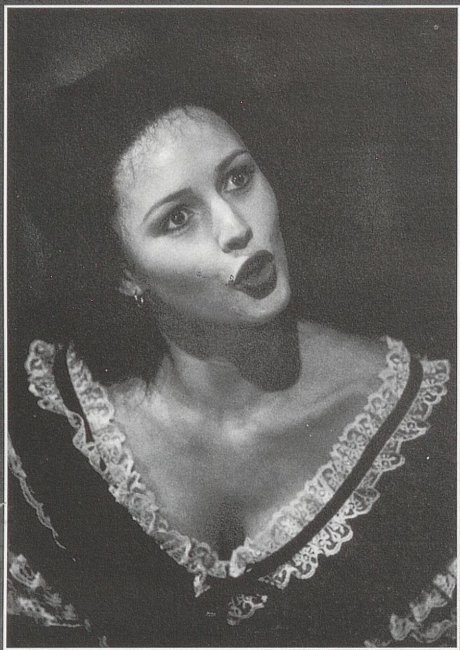
MUSIKK: ÅSMUND FEIDJE

REGIASSISTEN: HANS PETTER MEIRIK

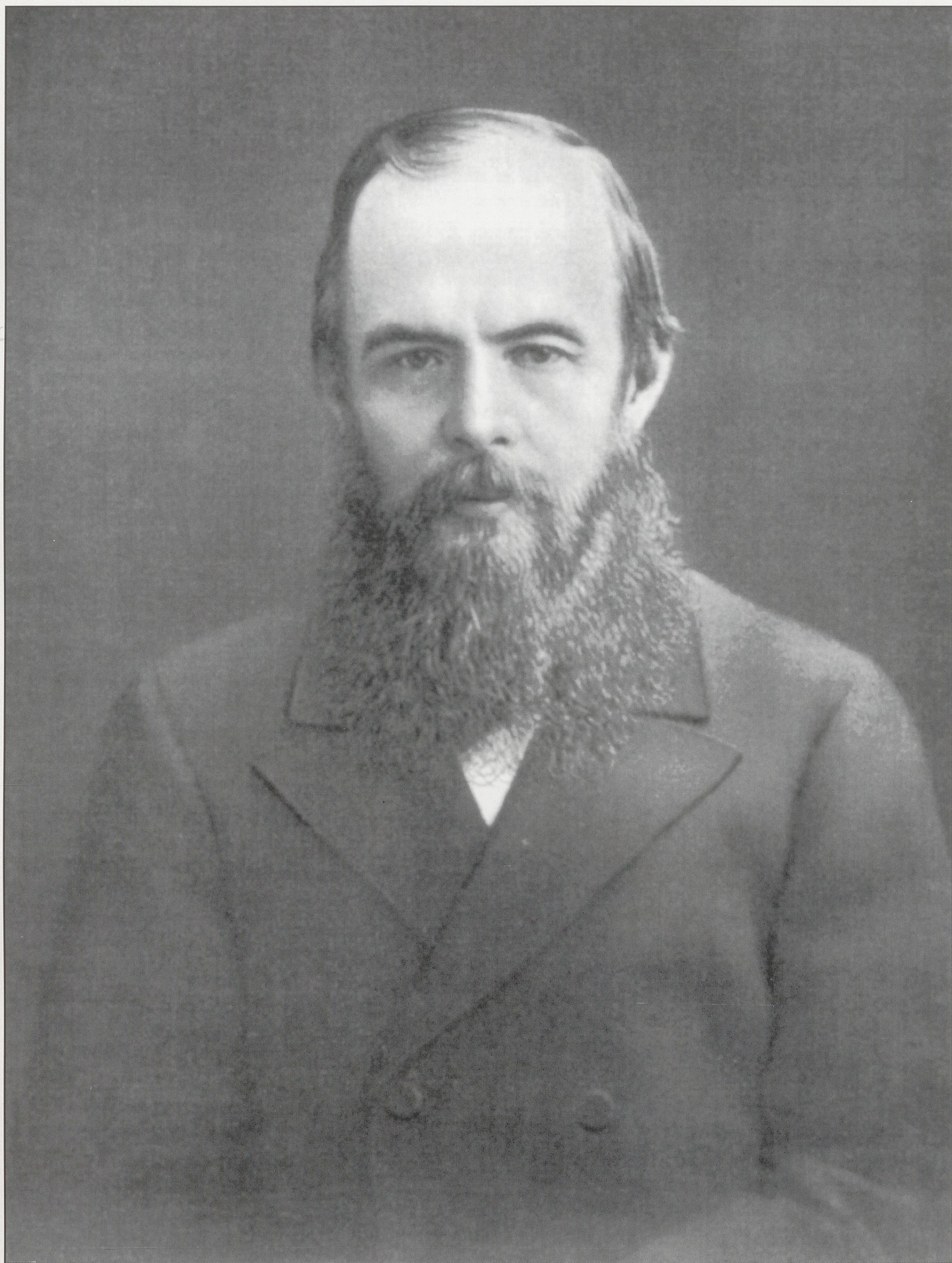
DANS: CAMILLA RAMOS

SUFFLØR: ANITA TORP

FOTOGRAFERING ER IKKE TILLATT UNDER FORESTILLINGEN

Ф. М. Достоевский.

Фотография К. А. Шапиро. 1879 г. Петербург.

Han ble født på et fattighospital i et trist strøk av Moskva i 1821. Hans far som var lege på hospitalet gjorde det han kunne for å beskytte sine barn mot de knugende inntrykkene, men det var ikke til å unngå at Fjodor og søsknene hans så mye nød og elendighet fra de var ganske små.

Den verste opplevelsen i barndommen var da hans beste lekekamerat, en liten pike på ni år - ble voldtatt i hospitalets hage. Det var Dostojevskijbarna som fant henne, og hun døde før de fikk tak i hjelp. Denne hendelsen etset seg inn i Fjodor, og senere vendte han i

og fadermordet" har gitt næring til mange spekulasjoner.

Da utdannelsen var fullført, tok Fjodor konsekvensen av det han alltid hadde visst: "Han var dikter, ikke ingeniør". Det varte ikke lenge før han var i gang med debutromanen FATTIGE FOLK.

FATTIGE FOLK utkom i 1846, og ble et øyeblikkelig gjennombrudd. Boken er det første forsøk på en "sosial roman" i russisk litteratur. Bare en måned etter debuten kom den fantastiske DOBBELTJENGEREN, og så fulgte flere store fortellinger slag i slag - blant annet den

satt i scene av tsaren selv. Dostojevskij fikk fire års tvangsarbeid i Sibir, og deretter tjeneste som menig soldat. Han ble sendt til tukthuset i Omsk. Her kom han mellom barken og veden. I myndighetenes øyne var han en forbryter, i medfangerenes en fiende. Om sine medfanger skrev Dostojevskij i et brev: "De møtte oss med fiendskap og så med skadefryd på vår ulykke..Vi fikk unngjelde for deres hat til og hevntørst over adelen". Her i tukthuset fikk Dostojevskij sitt første epileptiske anfall. Sykdommen skulle komme til å martere ham livet ut.

Etter fire år i tukthuset, ble

skij seg hans gjeld. Dessuten forpliktet han seg til å forsørge brorens familie. Etterhvert kom han i en håpløs økonomisk situasjon. Tilværelsen ble en stadig kamp mot kreditorene, trusselen om å bli kastet i gjeldsfengsel hang over ham. På denne tiden var det at han ble kjent med den fem og tyve år yngre stenografen, Anna Grigorjevna Snitkina.

Anna Grigorjevna ble det mennesket som reddet ham. Det begynte med at hun stenograferte SPILLEREN. Etter det kunne han ikke unnvære henne (hans første kone var død). De giftet seg, og truslene fra kreditorene

FJODOR MICHAILOVITSJ DOSTOJEVSKIJ

I K O R T E R I S S

av Helena Krag

sitt forfatterskap ofte tilbake til temaet barnemishandling - så ofte at ondsinnete "eksperter" sladret om at Fjodor Michailovitsj selv misbrukte barn.

Barndomshjemmet var godt, selv om familien hadde det trangt økonomisk. Interessen for litteratur ble tidlig vakt, foreldrene leste høyt for barna gjennom hele oppveksten. Da Fjodor var seksten år, døde moren av tæring - og doktoren tok sine to eldste sønner til Petersburg. De to guttene som bare drømte om litteratur måtte nå gjøre sitt ytterste for å komme inn på Ingeniørakademiet. Det gjaldt å få seg et skikkelig levebrød.

På Ingeniørakademiet mistrivdes Fjodor forferdelig. Innen han var ferdig med utdannelsen, døde hans far. Var det apoplektisk slag - eller ble han myrdet? Noe sikkert svar vil vi vel aldri få...

Doktor Dostojevskij hadde den siste tiden bodd på sin lille eiendom på landet. Etter konens død, var han begynt å drikke. Ryktene ville ha det til at han var blitt grusom mot bøndene, og at de en vakker dag myrdet ham. Men disse livegne bøndene ble etter et helt års undersøkelser, frikjent for anklagen om mord. Mens en nabo som var doktorens bitre fiende, fikk en advarsel mot å spre rykter! De som er interessert i detaljene bør lese Geir Kjetasaas Dostojevskijbiografi. Det underlige er at familien tydeligvis likevel har trodd på ryktene...Og sikkert er det at Freud ble meget opptatt av mordteorien, hans artikkel "Dostojevskij

poetiske kjærlighetshistorien HVITE NETTER. I løpet av kort tid var han en feiret dikter.

Debuten hadde vært samfunnskritisk. Intet var mer naturlig enn at han kom i kontakt med den radikale Petrasjevskijgruppen, og begynte å gå på møtene. Gruppen besto av ti-tyve unge menn som møttes en gang i uken for å diskutere over et glass vin. I begynnelsen var det hele harmløst nok. Men så brøt Februarrevolusjonen ut i Paris (1848). "Jerntsaren" Nikolaj I og hans regjering fikk panikk, sensuren ble enda strengere, alle håp om liberalisering ble knust. Blant de intellektuelle gjæret det. Stadig flere samlet seg hos Petrasjevskij. Fra høsten 1848 hørte Dostojevskij til de faste deltagerne.

De fleste tenkende mennesker var enige om nødvendigheten av visse reformer. Opphevelse av livegenskapet, et demokratisk styringssett, presse- og yringsfrihet - alt dette var selvsagte ting. Men ikke alle var enige om hvilke midler som ville føre til målet. Mens de intellektuelle diskuterte, arbeidet det hemmelige politiet under høytrykk.

Dostojevskij ble arrestert en april morgen 1849. Han hadde på et par møter lest opp et forbudt brev, og han skal ha hatt planer om et hemmelig trykkeri. Han satt åtte måneder i enecelle i den beryktede Peter-Pauls festningen, og ble til slutt dømt til døden sammen med tyve andre fra Petrasjevskijgruppen.

Dødsdommen var ikke alvorlig ment, men et grusomt spill

han sendt til en liten by nær grensen til Kina. I denne gudsforsatte byen giftet han seg for første gang, og fikk omsider tillatelse til på ny å offentliggjøre sine bøker. Til slutt fikk han også tillatelse til å bosette seg i Petersburg. Da han i 1860 begynte å offentliggjøre OPPTEGNELSER FRA DE DØDES HUS, var ti års lidelser over. Men lidelsene til tross - mens han støpte erfaringene fra tukthuset i kunstnerisk form i sine "opptegnelser", vokste erkjennelsen av at han elsket dette folket han hadde møtt i dets ræste utgave - og at nettopp folket hadde lært ham noe vesentlig om gudstro. Dostojevskij bekjente seg nok til kristendommen, men hele sitt liv kjempet han med konflikten mellom tvil og tro, han holdt aldri opp med å stille spørsmål om menneskets forhold til gud.

I 1860-årene reiste Dostojevskij mye i Vest-Europa, og mislikte omtrent alt han så. Vestens borgerlige, materialistiske lykkeitale og den naive fornuftsdyrkelsen bød ham inderlig imot. Han skrev den første av sine store romaner - FORBRYTELSE OG STRAFF (RASKOLNIKOV), og han holdt på å gå til grunne av spillelidenskap - en lidenskap som ble en destruktiv besettelse. Han opplevde også en stor kjærlighet. Alt skildrer han i romanen SPILLEREN, den mest selvbiografiske han noensinne har skrevet.

Dostojevskij hadde sammen med sin eldste bror startet et tidsskrift som ble forbudt. Da broren døde, påtok Dostojev-

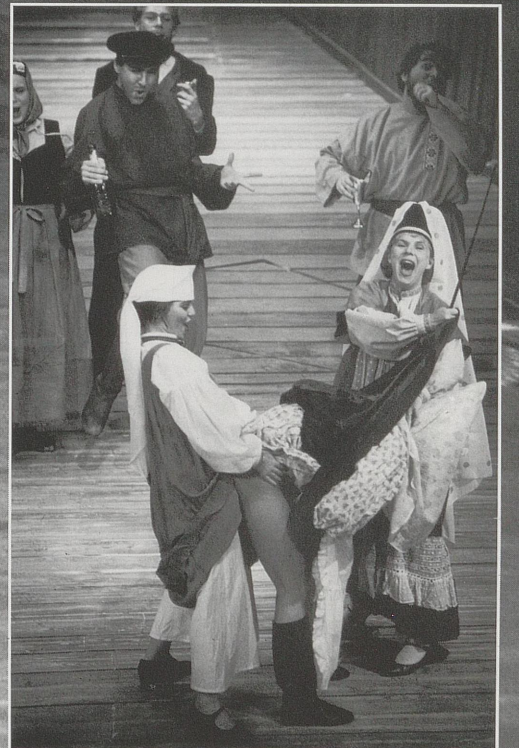
gjorde at de rømte til Vest-Europa for flere år. Her skrev han sin kanskje mest gjennomlyste roman IDIOTEN. Hun renskev, fødte barn, bar over med spillelidenskapen, fikk en slags orden på økonomien, tok seg av alle problemer. Men begge lengtet hele tiden hjem til Russland...

Da de endelig kunne vende tilbake, hadde han ti år igjen å leve. I disse ti årene var han uhyre produktiv. Han utga på ny et tidsskrift, han skrev DE BESATTE - et oppgjør med nihilismen. Han ble mer og mer overbevist om at det russiske folk hadde en historisk misjon. Med sitt siste storverk BRØDRENE KARAMASOV nådde han høydepunktet av sin berømmelse. Selv de kritikerne som ikke likte ham, måtte innrømme at dette var genial diktning.

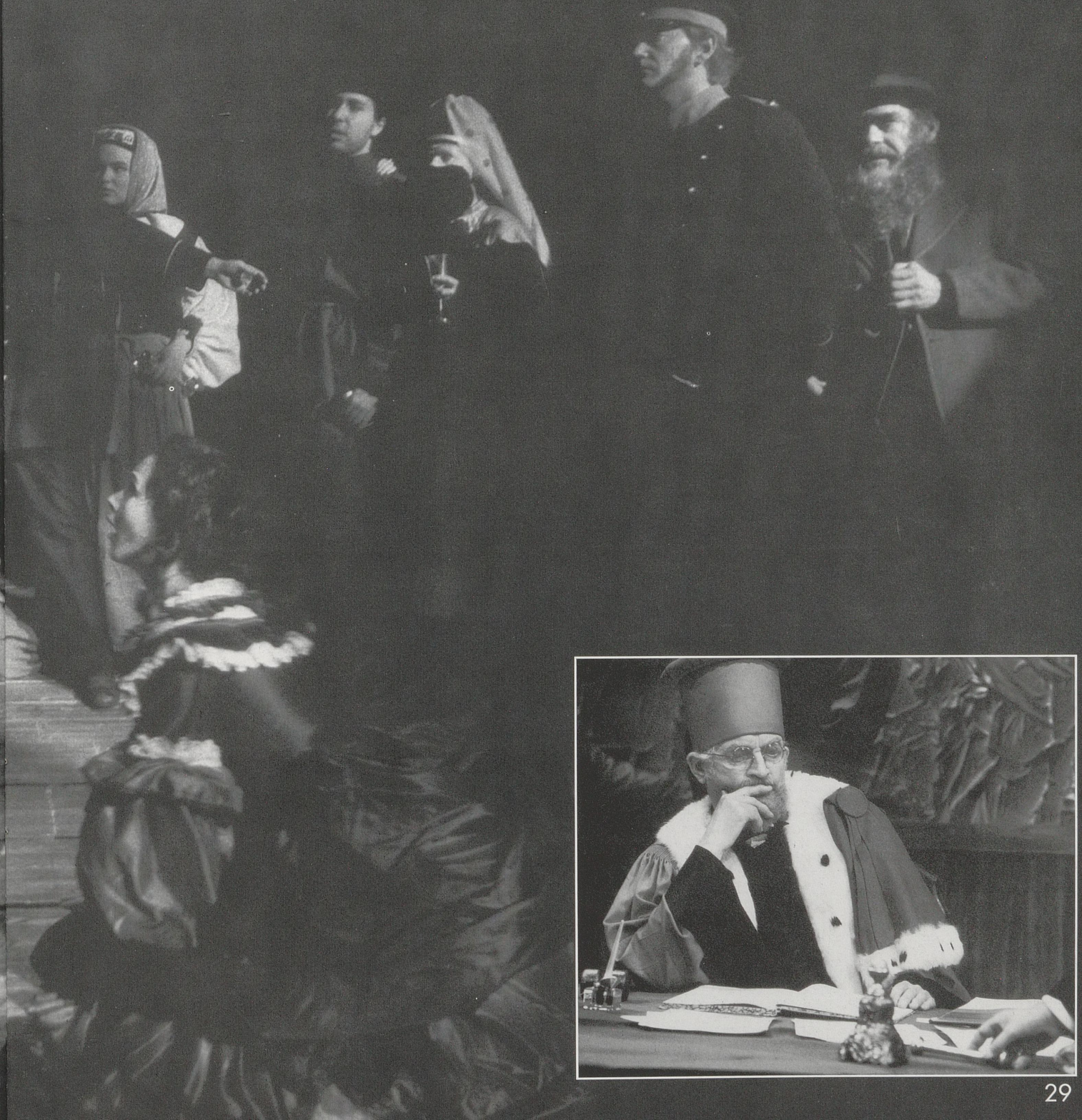
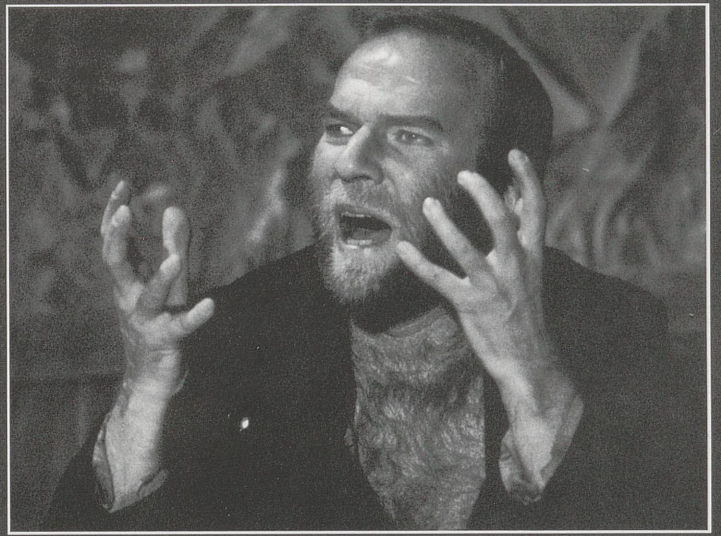
Men han hadde slitt seg ut - det harde arbeidspresset gjennom mange år, epilepsien og årene i tukthuset, fattigdommen - alt hadde tæret voldsomt på. 28. januar 1881 døde Fjodor Michailovitsj Dostojevskij etter en blodstyrning - årsaken var lungeemfysem.

Dostojevskij var en dikter som vakte motsigelse i sin strid, men som hørte til de store og bestemmende. Gang på gang advarte han mot å oppgi russiske idealer til fordel for vestlige idéer. Det han kanskje fryktet mest var en verden regjert av en flokk maktmennesker, som under demokratiets, humanismens og fremskrittets maske ville bidra til seier for kaos, kynisme og iskald vold.

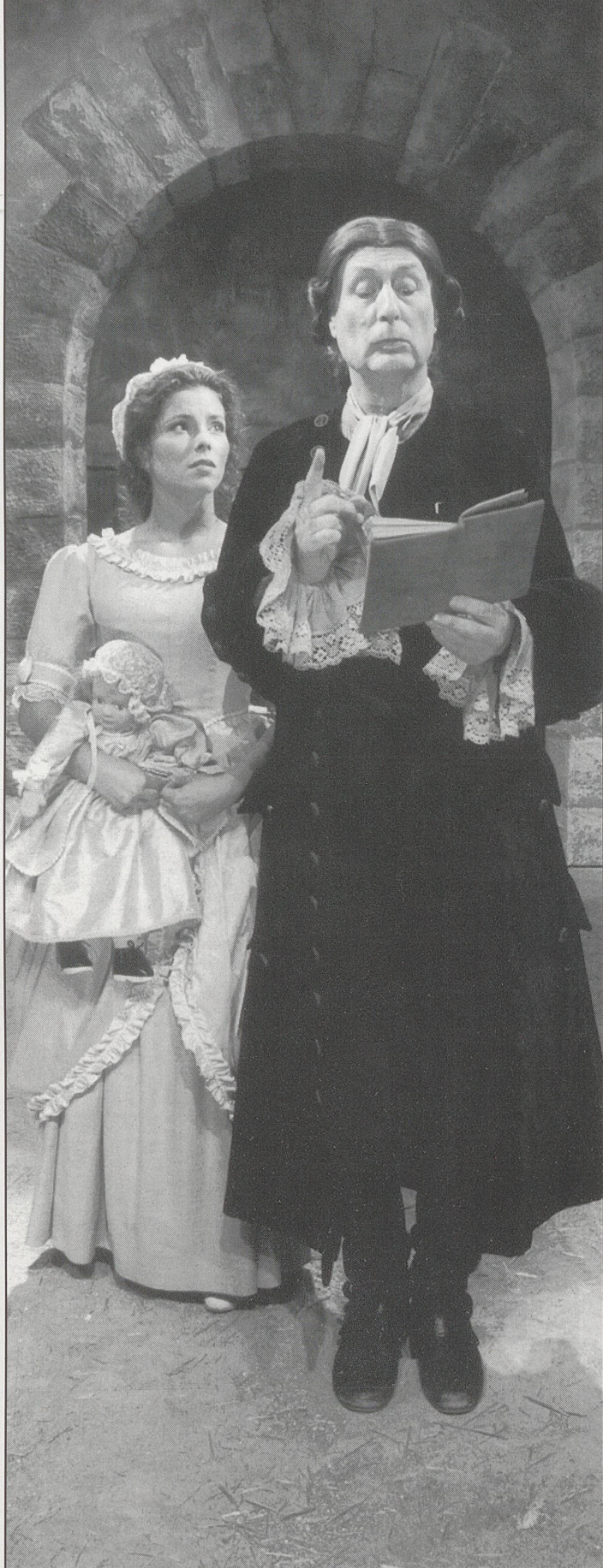

**SAMTIDIG PÅ
CENTRALTEATRET**

Kvinne skolen

MIN MODIGE MOR

- eller den gifte kvinnes plikter og daglige øvelser
av Molière

Oversatt av Inger Hagerup
Bearbeidet av Ola B. Johannessen og Helge Reiss.

Kvinner skal være dumme og deilige, tekkelige, lydige og gudfryktige! Arnolphe har tatt hånd om Agnès fra hun var liten pike, og oppdratt henne etter disse idealer. Hun er nå i gifteferdig alder. Går det som Arnolphe vil, blir det han som blir den heldige brudgom. MEN, det er selvfølgelig både ett og flere men her: Agnès treffer nemlig den unge vakre Horace, og de blir opp over ørene forelsket i hverandre. MEN, ikke nok med det, da Arnolphe finner ut av dette, sørger han nemlig for å bli Horace's fortrolige. Den unge elsker går på limpinnen og forteller Arnolphe om den ene planen listigere enn den andre for å vinne Agnès, uten å vite at Arnolphe er hennes grumme formynder. Forviklingene er uten ende, Arnolphe blir mer og mer rasende, og de unge elskendes kjærlighet blir bare mer og mer befestet jo større vanskeligheter de møter. MEN, vær fortrøstningsfull: Tross alle Arnolphes infame bestrebelse på å ødelegge for de unge, går det gudskjelov godt til slutt!

Rundt denne gripende historien har Molière skapt en komedie, som på tross av sin vanvittige historie har ett viktig budskap, nemlig kjærlighetens frigjørende kraft!

Med: Helge Reiss, Dennis Storhøi, Trine Svensen, Elsa Lystad, Nils Vogt, Wilfred Breistrand, Harald Brenna og Pelle Christensen.
Regi: Ola B. Johannessen
Scenografi: Rolf Alme
Musikk: Guttorm Guttormsen

av George Tabori
Oversatt av Esther Reiss

Når George Tabori forteller historien om sin mor, en ungarsk jødinne, som under 2. verdenskrig blir tatt av tyskerne og ført til Auschwitz, blir det annerledes enn alle andre historier om dette forferdelige kapittel i Europas historie.

Umiddelbart fremstår moren som en litt enfoldig og naiv dame. Hennes enfoldighet eier allikevel en dobbeltbunn som gjør henne i stand til å bekjempe urimelige autoriteter, om det så er Gestapo, med solid borgerlig dannelses, uforlignelige blå øyne, og en gjennomgripende menneskelighet. Derfor klare hun på mirakuløst vis å snu situasjonen, og komme seg helskinnet gjennom denne hendelsen. I Taboris poetiske og uventet morsomme fortelling er dette blitt en biografisk fabel, poetisk og humoristisk, om en underlig dag i morens liv.

I Eirik Nilssen Brøyns versjon utvikles dette til en teaterlek der grensene mellom biografi, fakta og fantasi stadig griper over i hverandre. Gjennom mye musikk og sang, ikke minst tradisjonell jiddisch musikk, blir denne fabelen ikke bare nok en historie fra krigen, men også en hyldest til mor - helten MOR!

I rollene: Unni Evjen og Roar Kjølv Jenssen som mor og sønn, Anders Hatlo, Bentine Holm, Marit Andreassen og Morten M. Faldaas.

Klarinett: Georg Reiss
Trekkspill: Reidar Aarsand
Bass: Frode Berg
Regi: Eirik Nilssen Brøyn
Scenografi og kostymer: Erlend Birkeland

PREMIERE PÅ CENTRAL-
TEATRET 11. NOVEMBER

N E S T E FORESTILLING PÅ HOVEDSCENEN

Musikalen
SOMETHING'S AFOOT

Av James McDonald, David Vos og Robert Gerlach

På en avsidesliggende herregård i England samles en gruppe mennesker for å nyte en deilig weekend på landet. Stedets eier har inviterert sin utesvevende og noe dekadente nevø, familiedoktoren, en sofistisert Lady, en fordums oberst, og et par unge mennesker av motsatt kjønn som etterhvert selvfølgelig begynner å få ett godt øye til hverandre. Butleren og den øvrige tjenerstab er naturligvis også tilstede. Så begynner ting å skje: Den ene etter den andre bli på meget uortodoks og raffinert vis tatt av dage. Miss Tweed, som navnet indikerer - en tweedkledd frøken, er også tilstede, og det er sannelig heldig, for hun er nemlig hobbydetektiv!

Hun går i gang med liv og lyst for å nøste opp det intrikate og morderiske spill som utspiller seg rundt henne, alt mens de stadig færre gjenlevende bryter ut i festlige sangopptrinn. Synes du at dette lyder kjent? Da har du helt rett. "Something's Afoot" er noe så uvanlig som en kriminalkomedieparodimusikal, og inneholder alle klisjéer fra Agatha Christies litteratur. Spennende, morsomt, fullstendig latterlig og absolutt britisk.

Med: Anders Hatlo, Helge Reiss, Ivar Nørve, Kari-Ann Grønsund, Bentinen Holm, Dennis Storhøi, Gard Øyen, Trine Svensen, Morten M. Røhr og Marit Andreassen.
Regi: Wayne McKnight

PREMIERE 3. FEBRUAR
1994

SAMTIDIG PÅ HOVEDSENEREN

VI BARE SPØKER

(BLITHE SPIRIT)
av Noel Coward

SAMTIDIG PÅ
HOVEDSCENEN:

VI BARE SPØKER
(BLITHE SPIRIT)
av Noel Coward

Spøkelseshistorier er vanligvis nifse og skremmende bilder fra det hinsidige. Man kan si mye om "Vi bare spøker", men noen grusser er det ikke. Til spøkelseshistorie å være er stykket ganske blottet for skremmelspotensialer. Tvert imot: her er komiske situasjoner til overmål, og manglende grøss erstattes av lattersalver. På tross av en helt usannsyn-

lige historie er dette en av Noel Cowards mest populære komedier, spekket med hysteriske situasjoner, elegant og sofistisert skrevet som bare Coward kan det. I høstens store komedie på Oslo Nye møter vi et opplagt ensemble med Aud Schønemann, Anders Hatlo og Birgitte Victoria Svendsen i spissen. Dertil to nykommere fra Teaterskolen: Marit Andreassen som Elvira og Ågot Senstad som den arme hushjelpen Edith. Regi: Kirsten Sørлие Scenografi: Anna Gisle
PREMIERE 4. SEPTEMBER.

PRESSEN SKRIVER OM "VI BARE SPØKER":

Komediekunst i edel og temperert tapning. Når Oslo Nye først får det til kan det vanskelig gjøres bedre.
Dagbladet

Overjordisk moro. Kirsten Sørлие bolttrer seg i morsomme løsninger og fikse påfunn, og holder denne lettere-enn-luft-komedien i stilikkert svev.

V.G.

En gledens kveld.
Aftenposten

OSLO NYE TEATER

SIRKUS MIKKELIKSKI

Dramatisert av
Harry Guttormsen
fritt etter Alf Prøysen

OLA RÅDYR drømmer om det store spranget...
NØTTELITEN kommer sjelden fram i tide...
HELENE HAREFRØKEN skryter en gang for mye...
BOLLA PINNSVIN lytter til sitt hjertes stemme...
FRØKEN KRÅKE skriker på ro og orden...
MIKKEL REV planlegger en stor forestilling, men får uventet konkurranse...
Rundt omkring i buskene lurar den største faren dyrene i skogen noen gang har stått overfor:

RUSKI OG SNUSKI !!!

De kaller seg verdens beste dyredoktorer, men er nå det sant..?

Med: Per Skjølsvik, Marianne Edvardsen, Anne-Lise Ruud, Kjersti Germeten, Marit Pedersen og Stein Kiran.

SPILLES FRA 27. JANUAR
på DUKKETEATRET

JUL MED PRØYSEN OG SNEKKER ANDERSEN

Dramatisert av Stein Kiran etter Alf Prøysens novelle "Snekker Andersen".

Også på Dukketeatret har vi fått vår egen juletradisjon, nemlig forestillingen "Jul med Prøysen og Snekker Andersen".

Her møter vi både snekker Andersen, julenissen og hele nissefamilien, og opplever ekte prøysensk julestemning med bl.a. "Musevisa" og "Jordmor Matja".

Forestillingen spilles fra 12. november -93, til 9. januar -94 på Dukketeatret i Frognerparken.

Regi: Stein Kiran
Scenografi: Christian Egemar
Dukker: Kari Noreger
Med: Per Skjølsvik, Marianne Edvardsen, Anne-Lise Ruud og Ragnhild Wang
Musikere: Kalle Helgesen, Tom Berg, Bjørn Jakobsen og Leif Osen.

Oslo Nye Teater har et rikt tilbud til barn i sesongen 93/94: Huset i Skogen, Sirkus Mikkelikski, Snekker Andersen, Veien til Jordens Hjerter og Bittesmåene er forestillinger vi med stolthet tilbyr den yngste delen av publikum.

HUSET I SKOGEN

med Mormor og de åtte ungene av Anne Cath. Vestly
Hele familien, både mormor, de åtte ungene og mor og far har reist bort fra huset i skogen et par dager. De har lånt ut huset sitt til Anton, som bodde der da han var liten. Han er nemlig kommet hjem fra Amerika, og

vil så gjerne hygge seg litt i barndomshjemmet sitt. Da Mormor og de andre kommer tilbake har Anton returnert til Amerika, men han har etterlatt seg en overraskelse Og da kan stykket begynne!
Mer sier ikke vi. Hvis du vil vite hva overraskelsen er må du komme og se historien om Mormor og de åtte ungene på

- BARNAS TEATER

Billettbestilling til alle barneforestillingerne
tlf: 22 42 11 88 eller 810 33 133 (gratis linje).
på postkontorene eller i TM-utsalg.
Gruppebestilling tlf. 22 42 12 00

BITTESMÅENE

av Roald Dahl

Til tross for morens advarsler lot lille Billy seg lokke ut i den store, nifse Syndeskogen. For - de største hemmelighetene er alltid gjemt på de mest uventede stedene. De som ikke tror på mirakler vil aldri finne dem! Visste du for eksempel at trærne i skogen er befolket av bittesmåer, og at fuglene er deres hjelpere?

Instruktør: Kirsten Sørli,
Scenografi/dukkesdesign:
Iben Sandemose,
Dukkeproduksjon: Kari
Noreger, Musikk: Terje
Tønnesen.

Nypremieren i 1994 er
ennå ikke fastsatt,
MEN DEN KOMMER!

VEIEN TIL JORDENS HJERTE

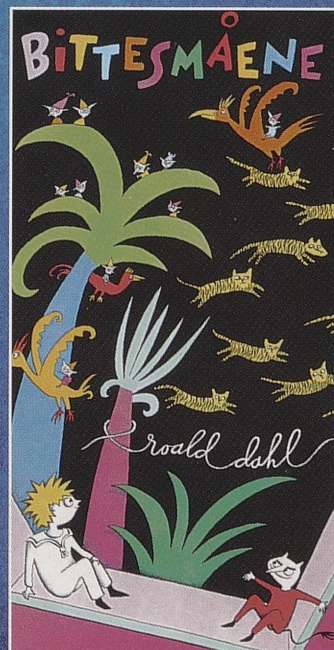
KJØP EN FORESTILLING!

"Veien til jordens hjerte" er en forestilling som spilles på forskjellige steder, som f.eks. skoler, barnehager og biblioteker. For kr. 3.000 kan vi spille stykket der du måtte ønske det. For mer informasjon kontakt Anne Winger på tlf. 22 42 12 00.

Stykket handler om en liten jente som bestemmer seg for å gå til jordens hjerte. Der vokser det nemlig en blomst som kan gi hennes far gleden tilbake. På sin vandring opplever hun mye spennende. Hun møter den blå gutten, Huldredronningen, ild og vann, og de underjordiske. "Veien til jordens hjerte" bygger på et eventyr av Regine Normann, og i rollene møter vi Kjersti Germeten og Stein Kiran. Regi: Barthold Halle.

Oslo Nye teater. Der vil du møte både nisser og ... nei, det var sant, vi skulle jo ikke fortelle mer. Akkurat som Ole Aleksander har vi nemlig lært å holde på en hemmelighet. "Huset i skogen" har alle de egenskaper som godt barneteater skal ha: Stemning, spenning og munter underholdning. Skapt for barn slik at også

voksne har glede av bekjentskapet med Huset i skogen og dets beboere.
Regi: Eyolf Soot Kløvig,
Koreografi: Kirsti Skullerud,
Musikk: Finn Ludt og Roy Hellvin, Scenografi: Unni Walstad, Kostymer: Marianne Forsberg
SPILLES FRA 30. SEPTEMBER
på HOVEDSCENEN

OSLO NYE TEATERS LEVERANDØRER

<p>Kontorrekvisita</p> 	<p>Trykksaker</p> <p>Enersens Trykkeri a.s</p>	<p>Trelast</p> <p>H. C. THAUGLANDS TRÆLASTFORRETNING A/S</p>
<p>Kopieringsmaskiner</p> 	<p>Elektriske installasjoner</p> <p>OWESEN A/S</p>	<p>Scenebelysning</p>

OSLO NYE TEATER INFORMERER

IR-anlegg for hørselssvake

Både Oslo Nye Teater og Centralteatret er utstyrt med Sennheiser infra-rødt anlegg. Tilleggsutstyret du trenger for å ha nytte av dette, får du låne av garderobebetjeningen i foajéen. Lån av utstyr er gratis! Vennligst husk å levere lånt utstyr tilbake etter bruk!

Rullestoler

P.g.a. brannsikring er det avsatt spesielle plasser for rullestolbrukere. Vennligst opplys om dette ved bestilling/kjøp av billett(er). Både Oslo Nye Teater og Centralteatret har rullestolheis. Ta kontakt med inspektøren/garderobebetjeningen ved ankomst! Teatrene har handikoptolett. Salgskontoret gir ytterligere opplysninger på tlf. 22 42 12 00.

Pelskåpe/dyrt ytterplagg

Nå kan du få låst fast din pelskåpe i garderoben. Tjenesten er gratis. Kontakt betjeningen.

Mindre arrangementer? Spise?

Salgskontoret er behjelpelig med å tilrettelegge mindre arrangementer (maks. 100 personer) i forbindelse med teaterbesøket. Det kan omfatte servering av drikke, enklere bespisning (snitter) i vår pubikumsfoajé (2. etg.) eller anbefaling av spisesteder i teatrets nærhet. Vennligst ta kontakt hvis dette høres interessant ut for Dem.

Teaterkontakt

Oslo Nye har en ordning med teaterkontakter rundt om i forskjellige firmaer, lag og organisasjoner. Disse kontaktpersonene er teatrets ombud og får tilsendt informasjon, spilleplan og invitasjon til førforestillinger på nye oppsetninger. Salgskontoret inviterer også til hyggelige sammenkomster hvor teatersjefen orienterer om repertoarplaner og kommende forestillinger.

Rabatter

Grupperabatt: Ved kjøp av 10 til 29 billetter gis 10% rabatt. Ved kjøp av 30 billetter eller flere gis 20% rabatt. Ved kjøp av hele forestillinger gis 25% rabatt.

Honnørrabatt: Pensjonister og trygdede får ca. 50% rabatt på 2 billetter ved å vise gyldig legitimasjon/trygdekort.

Skole/student/soldatrabatt: Skoleelever (under 16 år) samt studenter med gyldig studiekort, og vernepliktige med vernepliktsbok får ca. 50% rabatt på 1 billett.

Blodgivere ved Blodbanken, Ullevål Sykehus samt Røde Kors Blodsenter, Rikshospitalet:

Blodgivere får tilbud om 1 billett til ca. 50% på mandager og tirsdager. Eget stempelt kort skal leveres i billettluken. Spør etter kort når du gir blod!

NB! Rabatter MÅ avtales ved bestilling/kjøp av billetter.

Parkering

Slutt å lete etter P-plass! I Ibsens romslige P-hus som ligger 3-4 min. gange fra teatret kan du nå stå trygt parkert fra kl. 17.00 til kl. 24.00 for kun kr. 25,-. Dette er både billigere og sikrere enn å parkere på gateplan.

Betalingskort:

Nå kan du i vår billettluke betale med ditt plastbetalingskort. Vi tar samme kort som minibanker, bensinstasjoner, butikker m.m. Se oppslag ved kassene!

Gavekort:

Det er ikke lett å finne gaver til «den som har alt» og da er kanskje et gavekort som kan byttes til teaterbilletter noe å tenke på! Gavekort pålydende kr. 100,- fåes kjøpt i våre billettluke.

Fra høsten '92 har Oslo Nye Teater, sammen med Det Norske Teatret, Den Norske Opera og Nationalteatret forenklet billettsalget til skoleelever. Hovedpoenget er å gjøre det lett for elever å bruke de tilbudene disse fire institusjonene kan gi. Vi ønsker også nærmere kontakt med lærerne for å kunne legge tilbudene til rette; utvikle pedagogiske opplegg osv. Denne ordningen vender seg hovedsakelig til elever på ungdomstrinnet og videregående skoler.

ABONNEMENT

Teatrene har satt sammen abonnements-pakker som skolene kan velge fra. Hvert abonnement består av 3 - 4 forestillinger spredd ut over skoleåret. Abonnementene blir presentert tidlig på høsten. Dette er selvsagt den billigste måten å skaffe seg billett på.

GRUPPEBESØK
Klasser, valgfagsgrupper e.l. som ønsker å se en forestilling sammen, får halv pris på billettene. Så sant de er 20 stk. får den som organiserer besøket 2 fribilletter som takk for hjelpen.

ELEVBILLETT

Elever på ungdomstrinnet og i videregående skoler kan nå (slik studenter alltid har gjort) kjøpe rabattert billett direkte i billettluken. Dette er en personlig rabatt, og eleven må vise legitimasjon ved henting av billetten. I teatrene kan billetten også reserveres på forhånd (i Operaen blir halvpris-billetter solgt 2 timer før forestilling).

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef:	Varden, Janken
Økonomisjef:	Heger, Lise Bruu
Salgs-markedssjef:	Tviberg, Arvid
Teknisk sjef:	Horn, Per
Produksjonssjef:	Juniszewski, Jacek
Sekretær:	Ward, Eva
Prod. sekretær:	Rørstad, Hanne Lise
BUD:	Gonsholt, Anne Britt

ARKIVAR:	Andersen, Odd
-----------------	---------------

BILLETTLUKE:

Billett-kasserere:	Enger, Carsten Jan
Kristiansen, Inger	Molvik-Hansen, Ida
Sneve, Ursula	Larsen, Lisbeth E.

CENTRALTEATRET:

Garderobe-leder:	Åsatun, Vera
Garderobebejenter:	Dahl, Anne
Barli, Turid	Clausen, Benita
Inspektører:	Paley, Mona
Lysmestere:	Hauger, Knut Kristian
Wangensteen, Øyvind (vik.)	Løvseth, Nicolay
Scenemestere:	Paulsen, Birger Thurn (perm.)
Sceneteknikere:	Pedersen, Per (perm.)
Rekvisitører:	Sætre, Trond
Renhold:	Eriksen, Svein André
	Valderhaug, Paul Johnny
	Andersen, Morten
	Thorbjørnsen, Knut
	Buchanan, Karina
	Aas, Ingrid
	Nesterow, Helena
	Peric, Dubravka
	Reiss, Esther

DRAMATURG:

DUKKETEATRET:

Billettsalg:	Anne Horgen
Dukkespillere:	Edvardsen, Marianne
Germeten, Kjersti	Kiran, Stein
Ruud, Anne-Lise	Skjølsvik, Per
Wang, Ragnhild	Wiulsrød, Knut (perm.)
Inspektør:	Horgen, Rolf
Prod. teknisk ansvarlig:	Graff, Trond
Renhold:	Fahem, Habib Ben Mokhtar

GARDEROBE – Hovedscenen:

Garderobeleder:	Sørensen, Turid
Garderobebejenter:	Haug, Kristin
Nielsen, Aslaug	Reisvang, Astrid
Svenne, Nina	Syversen, Berit
	Brentnall, Mari

INSPEKTØRER:

Christiansen, Jack	Midtsjø, Kari
	Kreim, Pål

INSPISIENTER:

1. inspisient:	Fossum, Roger
Ellefsen, John	Holth, Michael
Paulsen, Lene	

INSTRUKTØRER:

Sørli, Kirsten	Sæther, Bjørn
----------------	---------------

LYSAVDELING:

Lysmestere:	Heldal, Tore
Lysteknikere:	Horge, Sverre Odd
Haugen, Harald	Brekklil, Henning
	Alvim, Mari
LYDTEKNIKER:	Jørgensen, Erling

MALERSAL:

Leder:	Thomassen, Bjørn
Bye, Mette	Møller, Knud Stern

MUSIKK:

Konsulent:	Amdahl, Magne
Leder:	Hellvin, Roy
Berg, Tom	Eriksen, Finn
Helgesen, Karl Johan	Jacobsen, Bjørn
Osen, Leif	

PARYKKMAKER/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:	Clark, Julie Angela (fung.leder)
Haugå, Birgit	Winther, Lillian
Berg, Eva	

PÅKLEDERE:

Leder:	Christensen, Liv
Christensen, Inger-Marie	Mohn, Astrid
Forsberg, Marianne	

RENHOLDSAVDELING:

Leder:	Bredesen, Solveig
Bozic, Deva	Iversen, Bjørg
Christensen, Magnhild	Bjurgren, Cecilie

RESEPSJON:

Midtsjø, Kari	Heisholt, Anita
---------------	-----------------

REKVISITØRER:

Overrekvisitør:	Solum, Tove
	Lie, Eva

SALG/INFORMASJON:

Abonnementsjef:	Lyngen, Odd Terje (perm.)
Fung. abonnementsjef:	Lien, Håkon
Dekorator (fasade):	Dehli, Hilde
Grafisk designer:	Austdahl, Per Olav A.
Informasjonssekretær:	Årsland, Erik
Salgssekretær:	Jevanord, Solveig
Salgskonsulenter:	Nordli, Marit
	Winger, Anne

SCENEAVDELING:

Overscenemester:	Lewin, Finn
Scenemestere:	Bergseth, Bjørn
	Svarstad, Øivind
	Golofit, Dariusz
	Kjuus, Nils Magne
	Thorbjørnsen, Anders
	Hansen, Kjetil

SKUESPILLERE:

Andreassen, Marit	Barker, Petronella
Borgli, Pia	Børsum, Bente
Ellefsen, Per Chr.	Evjen, Unni
Gimle, Ingar Helge	Grønsund, Kari-Ann
Hatlo, Anders	Haugen, Helle (perm.)
Holm, Bentine	Jenssen, Roar Kjølv
Joner, Johannes (perm.)	Langhelle, Jørgen
Lillo-Stenberg, Per	Linnestad, Eli Anne
Mai-The Duc	Nørve, Ivar
Reiss, Helge	Røhrt, Morten
Schau, Finn (perm.)	Ryen, Sidsel (perm.)
Størhøi, Dennis	Schønemann, Aud
Sellæg, Sissel	Sendstad, Agot
Svendsen, Birgitte Victoria	Svensen, Trine
Syversen, Marit	Vogt, Nils (perm.)
Vollan Ingrid	Wengård, Ulf
Øyen, Gard	Aas, Arne

SNEKKERVERKSTED:

Leder:	Patiel, Helge
Helle-Valle, Siri	Holand, Evy
Meltzer, Hanne (vik.)	Strachan, John

SUFFLØRER:

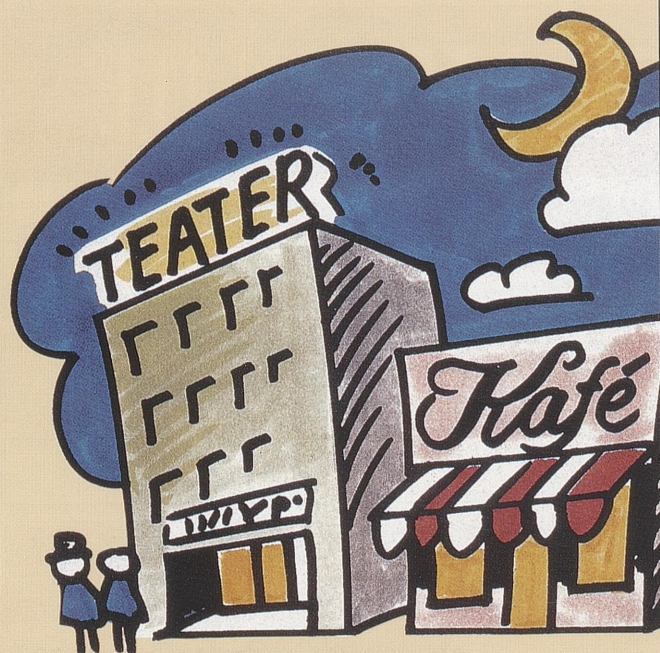
	Bjørnstad, Birgitta
	Stig, Didi
	Thorsen, Kari-Laila

SYSTUE:

Kostymesjef:	Wang, Grethe
Leder:	Fjeld, Lise
Bergh, Trude	Bjerke, Anne Petra
Danielsen, Eva	Johansen, Birgit
	Aarre, Sølvi
	Christiansen, Jack

ØKONOMIAVDELING:

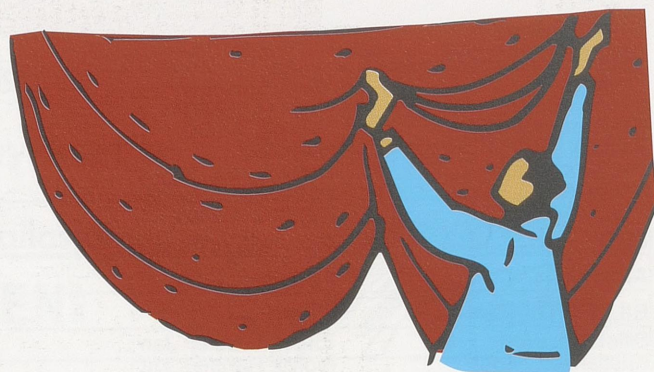
Regnskapssjef:	Kjærvik, Svanhild (perm.)
Lønningsleder:	Malmer, Toril
Fung. regnskapssjef:	Sannerud, Alf

Parkèr kun for
kr. 25,-
 hele kvelden!
 (Kl. 17-24)

Carlsen TEKSTIL AS

TEKSTILER FOR
 TEATER, STUDIO
 OG MESSER

P.b. 81, 1321 STABEKK
 Tlf. 67 53 87 67, Fax. 67 53 17 81

NORGES ELDSTE TRYKKERI LIGGER PÅ BRYN

I 1646 startet Melchior Marzan trykkerivirksomhet i Oslo. Dette trykkeri har siden vært i forskjellige boktrykkeres eie, men hele tiden i kontinuerlig drift. Det er med en viss stolthet vi kan kalle oss Norges eldste trykkeribedrift! Vi er i dag et moderne trykkeri som produserer plakater, bøker, tidsskrifter, brosjyrer og programmer. Teknikken er utviklet enormt med overgang fra blysans og boktrykk til fotosats og offset. Men det avgjørende for et godt kundeforhold er uforandret: Kvalitet, punktlighet og pris er fortsatt like viktig!

Enersens Trykkeri a.s

NILS HANSENS VEI 12, 0667 OSLO,
 TELEFON 22 65 91 10 - TELEFAX 22 64 59 64

H. C. THAUGLANDS TRÆLASTFORRETNING A/S

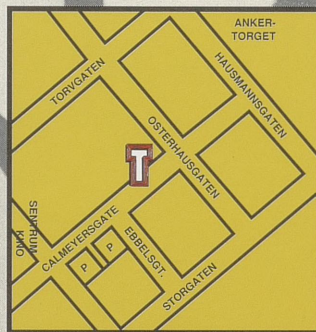
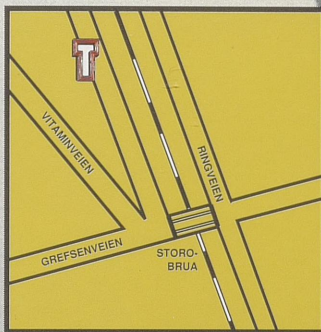
Calmeyers gr. 8b - 0183 Oslo - Tlf. 22 20 44 89
Vitaminvn. 5 - 0485 Oslo - Tlf. 22 22 96 55

HOVEDLEVERANDØR TIL OSLO NYE TEATER PÅ TRÆLAST OG FINERPLATER I ALLE ÅR

80 år i trelast

H. C. THAUGLANDS TRÆLASTFORRETNING A/S
1913 OSLO 1993

HER FINNER DU VÅRE TO UTSALG

TRÆLAST OG BYGGEVARER

Ticketmaster Norge A/S har skiftet navn til:

*Vi hjelper deg fortsatt med billetter
til det meste!*

Tlf: 810 33 133

God fornøyelse!

Konfekt med tradisjonene

Freia

NYHET

La Famille s.r.l.

Det finnes bare én måte å overvinne fristelser på

Spis dem opp

Klarer du vente til du får gjester?

2A-93

10g161621

R O S E N K R A N T Z G T . 1 0